

SUVANNON SEUTU

SAKKOLAN, METSÄPIRTIN JA
VUOKSELAN PITÄJÄLEHTI

Nuoria metsäpirttiläisiä. Suvun nuorikin polvi oli mukana kertomassa Ahtiaisten sukukirjaan liittyviä odotuksia ja toiveita. Jussi ja Helena Ahtiainen ja pikku Johanna tulivat tilaisuuteen Lokalahdelta, joka nykyään on osa Uutta-kaupunkia.

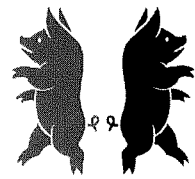
SUVANNON YMPÄRISTÖN
KOTISEUTULEHTI

N:o 2 * 2004
MAALISKUU

SUVANNON SEUTU nro 2/04:

- * Pikku-Kyllikin sotatalvi Käkisalmissa, s. 4
- * Sakkola-seurassa on tilaa nuorille, s. 5
- * Karjalaista ruokaperinnettä: Potattiipirakat s. 5
- * Kirvesmäen Paukun serkukset tapasivat, s. 6
- * Tietoa tulevista tapahtumista ja kesän matkoista, s. 7
- * Kunnanisa Matti Romu, s. 8-9
- * Virkin virkkeet, s. 10
- * Sotiemme Vuoksela, historiikkityön katsaus, s. 11
- * Tulevia Vuoksela-tapahtumia, s.12
- * Keljan muistomerkkihanke edistyy, s.12
- * Pekka Nuoran jälkeläiset sukujuhlissa, s. 13-15
- * Mistäs se Hiltunen tulee, s. 16-17
- * Aiotko kirjoittaa omakustanteen, s. 18
- * Ahtiaisten sukukirjalle hyvä sysäys, s. 19
- * Kalevalan päivänä Larin Parasken patsaalla, s. 20
- * Suomalais-karjalainen runonlaulaja, s. 21
- * Vuosia täyttäneitä, edesmenneitä ja valmistuneita, s. 22-23.
- * Kesän kotiseutumatkot kutsuvat, s. 24- 27.
- * Sakkolan, Metsäpirtin ja Vuoksen yhteyshenkilöitä, s. 28

SAKKOLAJUHLAT HUITTISISSA

sunnuntaina 1.8.2004.

Kesän 2004 Sakkolan pitäjäjuhlien pitoon valmistaudutaan Huittisissa. Juhlapyhän 1.8. järjestää Huittisten Karjalaiset ry, jonka juhlaa valmisteleva toimikunta piti neuvottelutilaisuuden Sakkola-Säätiön edustajien kanssa helmikuussa. Luvassa on yksipäiväinen juhla, mutta Huittisten Karjalaisten pj. Reino Äikiä (istumassa oik.) muistutti, että paikkakunnalle sopii tulla yöpymäänkin.

PAUKUN PALSTA

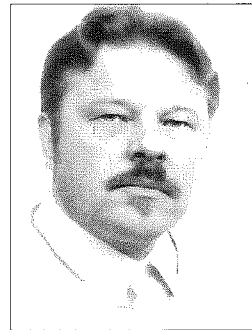
Vastavuoroisesti viisumitta

Venäläiset ovat viime aikoina vaikeuttaneet suomalaisen Karjalan matkajien viisumin saantia huomattavasti. Viisumittomat päivämatkat Viipuriin ovat loppuneet. Pitkän viisumin saaminen kestää pahimmillaan lähes kaksi kuukautta ja hakijan passi on tämän ajan "kanissa" venäläisillä viranomaisilla. Vuosiviisumin saamiseksi tarvitaan lisäksi vaikka minkälaisia kutsuja ja puoltoja. Lisäksi joka paikkaan ei Vanhan Suomen puolella edes pääse, vaikka kyseinen paikka olisi viisumissa mainittukin. Esimerkiksi Ihantalan alueelle mennessä vaaditaan Viipurin viranomaisten erillinen lupa.

Vaikeuttamalla suomalaisten viisumikäytäntöä venäläiset painostavat Euroopan Unionia saadakseen viisumittoman kulun Venäjältä EU:n alueen kautta hallussaan olevalle Königsbergin alueelle. Ei ole oikein, että me suomalaiset olemme EU:n ja Venäjän välisessä viisumijupakassa sijaiskärsijän asemassa.

Minusta tällainen Venäjän ja Königsbergin välinen viisumivapaa kulku on aivan turhaa. Ovathan venäläiset itse suomalaisten kanssa ratkaisseet vastaanvajanlaisen ongelman jo kauan sitten Porkkalan vuokra-alueen kohdalla. Tuolloin Turun ja Helsingin välinen rautatie kulki kyseisen vuokra-alueen kautta eikä siinä mitään viisumeita eikä passeja tarvittu.

Junan tullessa vuokra-alueen rajalle

veturi vaihdettiin venäläiseen, samoin miehistö. Junan ovet lukittiin ulkopuolelta ja ikkunat peitettiin läpinäkymättömällä verholla. Kukaan ei matkan aikana voinut poistua junasta eikä nähnyt, mitä kyseisellä alueella oli tai tapahtui. Porkkalan alueen kauttakulkua kutsuttiinkin tuolloin Suomen pisimmäksi rautatietunneliksi. Vuokra-alueen toisella rajalla veturi jälleen vaihdettiin suomalaiseseen, peitteet ikkunoista poistettiin ja ovet avattiin lukituksesta.

Ehkä näin rankkoihin toimenpiteisiin ei ole Euroopan Unionin kysessä olleen tarvetta mennä, mutta ideaa voitaisiin kuitenkin kehittää kyseisen ongelman ratkaisuksi ilman, että kaikille venäläisille tarjottaisiin viisumivapautta.

Suomen ja Venäjän viisumikäytäntöä pitäisi mielestäni helpottaa. Meille kaikille, joilla on sukujuuria entisen Neuvostoliiton ja nykyisen Venäjän hallitsemilla alueilla, pitäisi olla vapaa kulku rajan yli. Ei liene teknisesti kovin vaativa tehtävä syöttää rajaviranomaisten tietokoneille, että me voisimme pelkän passin kanssa ylittää rajan ja voisimme käydä kotiseuduillamme milloin huvittaa.

Vastavuoroisesti Suomen valtio voisi antaa viisumittoman rajanylitysmahdollisuuden niille Venäjän kansalaisille, joilla todistettavasti on sukujuuria nykyisen Suomen puolella.

Hannu J. Paukku

Sakkola säätiön
valtuuskunnan puheenjohtaja
Harjatie 5, 32210 LOIMAA
p. 02-7628152
GSM 0500-741296
hannu.paukku@punkalaidun.fi

PAUKKUJEN SUKUMATKA

Paukkujen sukuseura järjestää
10.-13.6.2004 sukumatkan
Karjalan kannakselle.
Ilmoittautumiset Hannu Paukulle,
yhteystiedot yllä.

TOIMITUKSEN TUOLI

Kevättalven tervehdys teille, Suannon Seudun lukijat.

Tätä lehteä kootessa käsillä oli talvisodan päättymisen muistopäivä 13.3., joka tänä vuonna sai monet suomalaiset varmasti tavallista runsaslukuisimpina palauttamaan Suomen sotavuodet mieleensä - tästä huolehtivat jalkaväenkenraali Adolf Ehrnroothin valtiolliset hautajaiset ja muistemat televisiossa ja muissa tiedotusvälineissä.

Samoihin aikoihin törmäsin Lempäälässä veteraaniin, joka kertoi itse lähteneensä rintamalle 16-vuotiaana: joukko Kangasalla yhteiskoulua käyneitä poikia oli päättänyt talvisodan sytyttyä lähteä isänmaata puolustamaan, ja matkaan lähdettiin tammikuussa 1940 ikävuosia kaunistelemalla ja vanhempien nimikirjoituksia väärentämällä. Vanhemmat saivat asiasta tiedon vasta, kun poika kirjoitti heille, että täällä ollaan...

Valtaosa pojista ei enää koskaan palannut kotiin.

Toisesta evakkoonlähdestä tulee kuluneeksi kesällä 60 vuotta. Siirtoväen kohtalot ovat oma lukunsa historiaa, jota onneksi melko runsaasti on kirjoitettu ylös ja kerätty erilaisissa kirjoitelmakilpailuissa ja kulttuurikeräyksissä.

Seuraavalla sivulla sakkolaisjuurinen Kyllikki kertoo omat muistelmansa talvisodan melskeistä Käkisalmissa, jonne tyttö oli sitkeästi jäänyt. -MRT

SEURAAVA SUVANNON SEUTU

ILMESTYY TOUKOKUUSSA.
Aineistot oltava toimituksessa
viimeistään torstaihin
15.4. mennessä.

Pikku-Kyllikin sotatalvi Käkisalmissa

"Se oli tavallista kiivaampi keskitys. Lähes koko kaupunki tuhoutui. Taisimme isän kanssa olla lähes ainoat siviilit keskellä raunioita."

Isäni suku on noin vuodesta 1750 asunut Sakkolan Tikansaarella lähellä Kiviniemen kasarmia. 1900-luvun alkupuolella perhe muutti Haidermaan Ylämäelle.

Isäni oli innokas nuorisoseuramies, Ylä-Suvannon nuorisoseuran perustaja. Pyörin jaloissa varhaisen lapsuuteni, kunnes taloudellisten vaikeuksien kasaannuttua jouduimme luopumaan synnyinkodistani. Vuonna 1929 muutimme Uudellekirkolle, lähelle Halilan parantolaa. Isä yritti parhaansa mukaan maksaa kertyneitä velkoja. Muistan, kuinka hän kerrankin illansuussa vihanneskuorman kanssa lähti kohti Viipuria. Kuorma, mies ja hevonen palasivat tyhjin toimin. Taisi olla vuosi 1934, kun kotimme joutui vasaran alle.

Seuraava etappi oli Käkisalmi, josta 1939 lähdimme evakkotaipaleelle. Veljeni, vasta 16 vuotta täyttänyt, hakeutui vapaaehtoiseksi. Äitini, pienen sisareni kanssa, vaeli siirtolaisena paikasta toiseen. Minulla ei ollut mitään halua evakkotaipaleelle. Olin nuori ja terve ja täynnä tarmoa ja halusin ehdottomasti tehdä jotakin. Jatkoimme isäni kanssa oleskeluamme kasarmia vastapäätä olevassa Joron talossa aina siihen asti, kunnes pommit tammikuussa 1940 särkivät kaikki kotimme ikkunat. Se oli tavallista kiivaampi keskitys. Lähes koko kaupunki tuhoutui. Taisimme isän kanssa olla lähes ainoat siviilit keskellä raunioita. Isäni lähti, mutta minä jäin.

Turhaan etsin poliisilaitosta tai jotain vastaavaa instanssia kuolleesta kaupungista. Ainoa elävä olento, jonka tapasin, oli suuri, hieno koira, jonka rie-

mulla ei ollut rajoja tavattuakaan jonkun elävän ihmisen. Emme olleet ihan kahden hävitetystä kaupungista. Kynittyjen, jäisten kanojen vierellä lihakaupan hyllyllä kyyhötti kissa. Aikamme harhailtuamme tapasimme tutun postiljoonin. Hänen avustuksellaan löysin talon, jossa majaili sotapoliiiseja. Heillä oli ruuanlaittajana vanhako täti, jonka apulaiseksi jäin.

Asuimme hänen mökissään. Jatkuvat pommitukset kuitenkin karkoittivat hänet, ja jäin yksin mökkiin vain kissa ja koira seurani. Hälytyspillit olivat vaienneet, enkä niitä oikeastaan tarvinnut, sillä ennen koneiden tuloa molemmat eläimet levottomina hiipivät pitkin seinän viertä. Ja kun pommit alkoivat putoilla, makasimme lattialla vieretysten kaikki kolme.

Tilanteen käytyä kestävämmäksi sotapoliiisitkin siirtyivät lähemmäs länttä. Olin jälleen vailla työtä, mutta edelleenkin haluton evakkotaipaleelle. Elämäni "vakiintui", kun läheiselle koululle tuli kenttäsairaala, "Pohjanmaan revohkaksi" kutsuttu. Siellä tarvittiin leivänpaistajaa. Leipä oli paistettava yöllä, sillä päivällä savu olisi paljastanut alueella majailevat asukkaat. "Pohjanmaan revohkan" lääkärit ja sairaanhoitajat olivat tosin helsinkiläisiä, lotat ja hevosmiehet Pohjanmaalta. 8.3.1940 kenttäsairaala sai käskyn siirtyä lähemmäksi länttä. Miten minun kävisi? Minähän en kuulunut muonavahvuuteen eikä minulla myöskään ollut minkäänlaisia papereita. Olin vain "pikku-Kyllikki".

Kohtaloni ratkesi lotta Aunen kysytyä yllilääkäriltä, voisinko ehkä kenttäsairaalan mukana päästä kauemmaksi rintamalinjasta. Vastaus oli myönteinen, ja minut kuormattiin auton lavalle varusteiden joukkoon, ja näin – ainiaaksi – jätin lapsuuteni ja nuoruuteni kannaksellaiset maisemat. Jälkeenpäin olen kauhulla ajatellut, mikä olisi ollut kohtaloni, jos yllilääkärin vastaus olisi ollut kielteinen. Sinne minä olisin jäänyt keskelle rintamalinjaa sodan ruhjottavaksi.

"Leipä oli paistettava yöllä, sillä päivällä savu olisi paljastanut alueella majailevat asukkaat."

Se hyvyys ja ystävällisyys, jota sain kokea henkilökunnan taholta, oli jota-kin ennen kokematon. Kaikki nämä vuodet on sydämeni ollut täynnä kiitosta. Kaikki silloin kokemani kuvastaa hyvin, millainen henki oli vallannut koko kansan. Olimme yhtä ja ehkä juuri siksi saimme pitää vapautemme. Siksi kestimme.

Kyllikki Ilvessalo,
o.s. Suikkanen
Turku

Kirvu, 10.3.1940

Hyvästi kimmeltävät kunnaat
Hyvästi jääkenttien
alla uinuvat järvet
Hyvästi tutuksi tallatut polut
ja koulutie.

Järkkymättöminä
katsoivat kalliit
Viluisin oksin värjöttivät
puut
Aurinko nousi
Suljin silmäni
En voinut katsoa
näkyä edessäni
En voinut sanoa
hyvästi Karjalani
Tuskaisin, kuivin huulin
kuiskasi – näkemiin

Tuntui kuin kalliit,
puut ja järvet
olisivat yhtyneet
samaan rukoukseen
Jumalani, suothan sen.

Sakkola-Seuran toiminnassa on tilaa nuorille

Sakkola-Seura ry:n vuosikokouksessa 21.2. Karjalatalolla todettiin, että jäsenmäärä ei ole laskenut, vaan vuosittain on saatu uusia jäseniä enemmän kuin vuosittain on luonnollinen poistuma. Huolena on kuitenkin vastuunkantajien hidas vaihtuvuus. Kiinnostusta omiin juuriin löytyy, mutta nuorella väellä on perhe ja työ tällä hetkellä etusijalla.

Viralliset kokousasiat käsiteltiin sopuisasti. Puheenjohtajaksi valittiin Teuvo Kuparinen ja sihteeriksi Meeri Häkkinen. Toimintakertomus ja tilinpäätös hyväksyttiin, kuultiin tilintarkastajien lausunto ja myönnettiin vastuuvapaus tilivelvollisille.

Jäsenmaksuksi päätettiin johtokunnan esittämä 12 euroa.

Eniten keskustelua herätti toimintasuunnitelma.

Ensimmäiseksi menemme Tyyne-Kerttu Virkin KOTIMUSEOON Merikannon tielle Helsingissä 16.4. klo 16. Mukaan mahtuu 20, joten ilmoittautuminen on välttämätön 7.4. mennessä Eila Arolle p. 09-884 9402 tai Meeri Häkkiselle p. 09-801 1381.

KIRKKOPYHÄÄ vietetään helatorstaina 20.5. Porvoossa, ja käymme myös Runebergin museossa.

MUISTELUTILAISUUS on 5.6. Karjalatalon yläsalissa. Kesäkuussa tulee 60 vuotta toisesta evakkoon lähdöstä. Toivotaan, että muistelijoita tulisi joka kylästä, ja jokaisella olisi jälkipolvien mukana. Tämä oli erityisesti kokouksen puheenjohtaja Teuvo Kuparisen toivomus.

KARJALAISTEN KESÄJUHLILLE 18.-20.6. Joensuuhun menevät kaikki, jotka kynnelle kykenevät.

SAUNA- JA TARINAILTAA vietämme taas 8.7. Jollaksessa Karjalaisten kesäkodilla. Siellä ovat viihtyneet kaikenikäiset.

Heinäkuun loppupuolella teemme myös retken KESÄTEATTERIIN, mikäli esitys toteutuu.

PITÄJÄJUHLAT 1.8. pidetään tänä vuonna Huittisissa, jonne menemme joukolla.

SYYSRETKEÄ suunnitellaan Hämeenlinnaan syys-lokakuussa.

PIKKUJOULU päättää vuoden toiminnan 18.12. Lisäksi osallistumme Karja-

lan Liiton, Sakkola-Säätiön ja naapuri-pitäjien seurojen tilaisuuksiin.

Sakkola-Seuran puheenjohtajaksi valittiin edelleen Eila Aro. Erovuoroisista johtokunnan jäsenistä valittiin uudelleen Elina Laine ja Risto Rantakari. Irma Toivonen ei halunnut tulla valituksi, ja hänen tilalleen valittiin Anja Keinänen. Muut johtokunnan jäsenet ovat edelleen Meeri Häkkinen (sihtööri), Heikki Karjalainen, Teuvo Kuparinen, Markku Naskali, Anni Purontaa (taloudenhoitaja), Pekka Pärssinen ja Risto Rantakari (varapuheenjohtaja). Varajäseniksi valittiin Lilli Kuparinen ja Leena Rantakari. Tilintarkastajiksi valittiin Maj-Lis Stenbäck ja Enni Strengell.

Virallisten asioiden jälkeen juotiin kahvit ja Aleksanteri Aavan pojan tytär Päivi Kuparinen-Heikkinen esitteli Aleksanteri Aavan Kootut teokset -kirjaa, jonka hänen isänsä Toivo Kuparinen on toimittanut ja painattanut omakustanteena. Kirjaa myy Päivi, hinta 35 euroa ja lähetykskulut. Tilaukset p. 019-388 762. - EA

Karjalaista ruokaperinnettä: Potattiipiirakat

Vanha kansaruno tarjoilee kotileivonnaisia näin lämpimästi: Leivon leivon leipäsiä, simaisia, suolaisia, makoisia, maitoisia. Sipaisen sianlihalla, kopaisen kananmunalla, voitelen voisulalla, nakkaan, nakkaan uuniin – ja suukkuhun.

Niin arkena kuin juhlena maistuvat aina potattiipiirakat. Potattiipiirakoita paistettiin yleisesti lauantaisin. Sianlihapaisti kypsä uunin jälkilämmössä, ja saunasta tultua kastettiin syödessä paistin rasvaliemeen potattiipiirakan palasia.

Kuoritaikina:

1,5 dl kylmää vettä
½ tl suolaa
4 dl ruisjauhoja
(1 rkl öljyä)

Täyte:

noin 1,5 kg perunoita
2 dl maitoa
2 munaa
1-2 tl suolaa
4 rkl voita

Kuori ja keitä perunat, kaada keitinvesi pois, soseuta perunat ja lisää muut aineet. Sekoita kuoritaikinan aineet keskenään ja vaivaa kiinteäksi. Pyöritä taikinasta tanko, paloite se, pyöritä palloiksi ja taputtele litteiksi kakuiksi. Kauli kakut jauhoissa, jätä keskeltä paksumiksi kuin reunoilta.

Levitä täytettä kuoren päälle, jätä reunoilta noin 2 cm tyhjää tilaa, käännä vastakkaiset reunat täytteen päälle ja rypytä piirakat. Paista piirakoita 275 asteessa noin 15 minuuttia. Voitele piirakat sulatetulla voilla, johon on lisätty tilkka vettä. Lado kuumat piirakat kullohon, peitä leivinpaperilla ja liinalla. Tarjoa munavoin kera.

Raili Leino (Kopperoinen)
Sakkola, Haparainen
Halikko

Sananparsia

* Ko näät nälän tulevan, nii kyyristäi kyntämää.

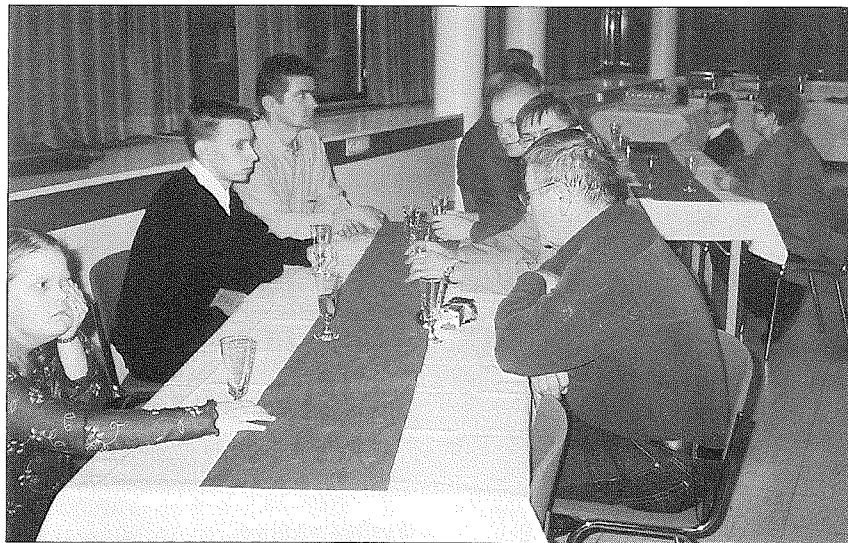
Kirvesmäen Paukun serkukset tapasivat Karjalatalolla

Juho Paukun lastenlapsien on jo usean vuoden ajan ollut tavoitteena kokoontua yhteen kuulemaan, mitä itse kullekin kuuluu. Olemme tavanneet varsin vähän, ja osaa serkuista ei ole tavattu juuri koskaan.

Nyt Tapio Paukku ja Helena Suomalainen rupesivat puuhaamaan tapaamista, joka pidettiin Helsingissä Karjalatalolla. Sinne meitä saapui 29 henkeä, mukana oli puolisoita ja lapsia, ja Ruotsistakin saapuneet kaksi serkkuja olivat hyvin kiinnostuneita suvusta. Lisäksi olimme saaneet vieraaksi Aulis Ukkosen pitämään esitelmän.

Tapio Paukku toivotti vieraat tervetulleeksi, ja heti alkajaisiksi syötiin runsaita karjalaisherkkuja. Sanna Jääskeläinen lauloi laulun Karjalan kunnailta, josta tietysti pidettiin kovasti. Aulis Ukkonen piti esitelmän elämästä Kirvesmäellä ennen talvisotaa, jotta me nuorempi sukupolvi olisimme saaneet jonkunlaisen kuvan elämästä Kirvesmäellä. Paukut ja Ukkokset olivat naapureita, seuraava talo oli Nalli – siinä olivat Paukujen lähinaapurit.

Osa meistä serkuista on Kirvesmäki-

Paukun sukua, oikealta Olavi Paukku, Aarne Jääskeläinen, Joni Jääskeläinen, edessä oik. Heli Törrönen, Jani Suomalainen ja Reino Jääskeläinen.

kerhon jäseniä, ja olemme käyneet Karjalan matkoilla jo useita kertoja, rohkeimmat jo 1980-luvulla, vaikka Karjala olikin silloin kielletty alue. Hauskoja reissuja matkat ovat olleet, kun on ollut hyvät matkanvetäjät. Todennäköisesti seuraavana kesänä lähdemme taas.

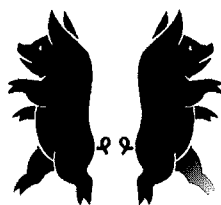
Serkkujen tapaaminen oli onnistunut tilaisuus kaikin puolin. Aika vaan tahtoi loppua kesken, mutta ehkä joskus taas tapaamme uudelleen. Ja Karjalassa tavataan!

Tapio Paukku
Nokia

Sakkola-tuotteita - tilaa vaikkapa lahjaksi!

- * Sakkola-viiri, 18,50 euroa
- * laudeliina/pöytäliina 5 e
- * Sakkola-lippis 10 e
- * Korttisarja, 8 korttia talviaiheisia
- * Sakkola-liite Karjala-lehdestä v. 1972, 3 e
- * Muista myös myynnissä olevat kirjat:

Sakkolan historia II 13,50 e
Sakkolan kylät tuvasta tupaan 1939 18,50 e
Tuntematon Rokka 20 e
Hovinkylä 1911-2001 25,50 e
Rajalla rauhatonta 17 e
Kuljettuja polkuja 5 e
Kansansoittajia ja pelimannimusiikkia Karjalan kannakselta I 8,50 e
Shitov: Sakkola-Rautu-kirja (venäjäksi) 13 e
Karjalan kannas sotien jälkeen 10 e
Lehtipuu: Karjala - suomalainen matkaopas 24 e
Koppanen: Juuret syvällä Karjalassa 33 e

Yhteydenotot ja tilaukset
Aila Alanen,
puh. ilt. 03 - 375 2852
tai 040 - 707 6164
sekä Elsa Mäkelä
puh. 040 - 706 9483.

Postikulut lisätään
tuotteiden hintaan.

Näkemiin Kirvesmäki

Keväällä, kun koivu lehtensä saa
täyttää mieleni outo kaipuu.
Täytyy nähdä taas kaunis
Karjalan maa
sinne siis matkani joutuu.

Tutut paikat ohi silmien kiitävät
Viipuri, Muolaa, Kiviniemi.
Täällä tapaan monet tutut, ystävät
Kirvesmäkeen kun kulkee tieni.

Metsäpirtti sylissä Taipaleen uinuu
täällä sukumme eli aikoinaan.
Muistomerkillä pääni hiljaa taipuu
kunnia heille, rauhan mieleeni saan.

Siskon kanssa kuljemme tutulla tiellä
kevyt on mieli, keveät ovat askeleet.
Koti – isän koti odottaa siellä
niin kaunist on,
tulee silmiin kyneleht.

Läämäen laella seison ja katson
miten kauniisti Suvanto kimmeltää.
Tämä meille kuuluu, nyt vierailla on
sitä hyväksyä en voi, en ymmärtää.

Alas rinnettä läpi horsmien,
nokkosten,
ohi vanhan hopeapuun, hiekk'ojan yli.
Kotipaikalle johti tie tyttöjen
meidät ympäröi suven lämmin syli.

Ruusupensaasta oksan mukaani taitan
sen istutan Pohjanmaan multa.
Kivijalat talon, tallin, navetan
ne jätän tänne muistojen kultaan.

Puut ja pensaas rannalla Suvannon
monet itkut ja naurut taas näki.
Hyvästi – ei – vaan näkemiin sanon,
näkemiin rakas Kirvesmäki.

Kuluu syksy, talvi, uusi kevät koittaa
sinne, taas sinne ajatukset vie.
Kas, ruusunikin lehteen puhkeaa
voittaa oikeus – päin parempaa käy
Karjalan tie.

Sirpa Lopenen

Sakkola-Seura ry järjestää käynnin
TYYNE-KERTTU VIRKIN KOTIMUSEOON,
Merikannontie 3 B 32, Helsinki, 16.4. klo 16.

Mukaan pääsee 20 ensimmäiseksi ilmoittautunutta. Ilmoittautumiset 7.4. mennessä Eila Arolle p. 09-884 9402 tai Meeri Häkkinen p. 09-801 1381

MUISTELUTILAISUUS

Kesäkuussa tulee kuluneeksi 60 vuotta toisesta kotoa lähdöstä.
On aika kokoontua muistelemaan. Sakkola-Seura kutsuu kaikki mukaan
5.-6. klo 13. Karjalatalon yläsaliin, Käpylänkuja 1.
Monet meistä muistavat päivä päivältä sen ajan.

Muistot ovat jokaisen perheen historiaa.
Tule muistelemaan ja tuo mukasi ainakin yksi nuoremman polven edustaja.

Olisi hyvä, jos jokaisesta kylästä olisi muistelija,
koska kokemukset voivat vaihdella.

Ukkosen sukuseura ry

Tule kanssamme

KOTISEUTURETKELLE PYHÄJÄRVELLE

(Lohijoki, Yläppää, Yläjärvi) ja tarvittaessa Sakkolan Lohijoki, 12.-15.7.2004. Majoitus Musakan Lomarannassa puolihoidolla.

Saunat lämpiävät joka ilta. 13.7. teemme retken Konevitsan saarelle. Illalla on Musakalla illanvietto, yhteislauluja, runoja ym. hauskaa. 14.7. menemme Laatokan rantaan juurillemme. Linja-autossa on kahvinkeitin (kahvia ja eväitä mukaan), juomme kahvit Laatokan rannalla. Illalla tanssitaan Musakalla Käkisalmen tyttöduon tahdissa.

Kotimatalla tauko Viipurissa, jossa ostosaikaa.
Jos lähtijöitä on 30, on koko matkan hinta vain 193 euroa/henkilö.
Matkanvetäjänä on Tampereen seudun Vpl Pyhäjärvisuveluon puheenjohtaja ja Ukkosen sukuseuran sihteeri Laila Innanen, Inkisen Tyynen ja Anselmin tyttö Lohijoelta. Tervetuloa muutkin kuin Ukkosen suvun jäsenet mukaan hausalle matkalle!

Tiedustelut ja ilmoittautumiset 040-504 9135 Laila Innanen.

Linja-auton reitti

Luvia-Pori-Tampere-Riihimäki-Helsinki-Vaalimaa-Viipuri-Pyhäjärvi.
Tuutha siekii mukkaa!

KOTISEUTU- ja TAISTELUPAIKKAMATKA

13.-16.6.2004. Bussin reitti Punkalaidun-Tampere-Lahti-Kouvola-Vaali-
maa-Viipuri-Kannas

Mennessä katsomme Muolaassa Ilvesbunkkerit, sitten jatkamme Äyräpään kautta Kiviniemeen. Seuraavana päivänä suuntaamme Summaan, ja kotiseuturetkille Kiviniemen takseilla. Seuraavana päivänä vuorossa Sakkolan kirkonkylä ja retki Taipaleen taistelumaastoihin ja käymme Laatokan rannalla, ja kotiseuturetkiä Kiviniemen takseilla. Kotiin palataan Viipurin kautta 16.6.

Matkan hinta 250 euroa.

Tiedustelut Jari Nieminen, Punkalaidun p. 0400-531 670,
lisätietoja myös Erkki Ahonen p. 0500-234 798.

Vuoksela-sarja jatkuu

”Kunnanisä” Matti Romu

Vuokselalaisilla oli onni saada useita taitavia ja asioihin innolla paneutuneita henkilöitä nuoren kuntansa johtoon. Monet näistä ”kunnan isistä ja äideistä” kohosivat keskeisiksi henkilöiksi, joiden taitoja ja kykyjä käytettiin myös oman kunnan ulkopuolella, jopa valtakunnallisissa tehtävissä.

Varsinaiseksi Vuokselan ”kunnanisäksi” nousi kunnallisneuvos Matti Romu. Sodanjälkeisenä aikana ”Matti Romu ja Vuoksela” -käsitteenä lyhyesti sanottuna vastasi yhtä ja samaa asiaa.

Matti Romu syntyi huhtikuun 8. päivänä 1893 silloisen Valkjärven pitäjän Uudessakylässä. Kotitilan hoidon hän sai jo nuorena vastuulleen. Ilmeistä on, että tämä kehitti suuresti hänen itseluottamustaan ja harkintakykyään, joka olikin tarpeen tulevien yhteiskunnallisten tehtävien hoidossa. Niihin hän joutui varsin pian, sillä v. 1917 perustettu Vuokselan pitäjä tarvitsi kipeästi kyvykkäiden henkilöiden palveluksia. Matti Romu oli täyttänyt vasta 27 vuotta, kun hänet valittiin mukaan kunnallisiin tehtäviin. Silloisia oloja ajatellen näin nuoren henkilön valintaa oli pidettävä poikkeuksellisina. Tehtävien antaminen hänelle ei ollut kuitenkaan huonosti harkittu, vaan Romu osoittautui saamansa luottamuksen arvoiseksi. Hän menestyi niin hyvin, että hänelle annettiin yhä vaativampia tehtäviä. Valtuuston puheenjohtajaksi hänet valittiin vuonna 1934. Jo sitä ennen hän oli toiminut sen varapuheenjohtajana. Puheenjohtajan tehtävää hän hoiti kunnan lakkauttamisen saakka. Valtuustotyön ohella hän ehti toimia eri pituisia ajanjaksoja kunnallis- ja muissa lautakunnissa saavuttaen erinomaisen asiantuntemuksen ja kokemuksen.

Sotienaikainen toiminta

Suurimman ja raskaimman työn kuntalaisten hyväksi Romu kuitenkin jou-

Matti Romu.

tui suorittamaan vasta ns. karjalaisten kohtalonvuosien aikana. Vuokselalaisten ensimmäisen evakuoinnin, takaisinpaluun ja lopullisen lähdön aikana hän hoiti keskeisiä ja vastuullisia tehtäviä. Kun hänet vuonna 1941 määrättiin kotiinpaluuta varten muodostetun kunnan esikunnan päälliköksi, hänestä tuli ikään kuin itsestään vuokselalaisten ensimmäinen mies. Jatkosodan kestäessä hän toimi kunnan hoitokunnan puheenjohtajana ja kun uudelleen evakuointi jouduttiin toimittamaan, hänet määrättiin Vuokselan evakuoinnin johtajaksi.

Hänen osanaan oli myös Vuokselan kunnan loppuselvityksen toimittaminen, joka syyskuussa johti Vuokselan kunnan lopettamiseen.

Sodanjälkeinen toiminta

Vuokselan Osuuskaupan hallinnon asioissa Matti Romu toimi vuodesta 1929 alkaen hallituksen pöytäkirjanpitäjänä sekä vuodesta 1943 hallituksen puheenjohtajana. Oikeusministeriön päätöksellä 22.1.1954 perustetun Vuokselan Osuuskaupan Säätiö-nimisen säätiön (myöhemmin Vuoksela-Säätiö) hallituksen puheenjohtajana Matti Romu toimi kuolemaansa asti.

Kunnallisissa tehtävissä Romu joutui toimimaan pitkään vielä Vuokselan kunnan lopettamisen jälkeenkin. Hänet valittiin uudessa kotikunnassaan Perniössä kunnanvaltuustoon ja -hallitukseen ja hän osallistui myös erilaiseen lautakuntatyöhön.

Matti Romun toiminta ulottui monipuolisena myös kunnalliselämän ulkopuolelle. Hän tunsi kiinnostusta ja häneltä riitti aikaa mitä erilaisiin toimiin. Niinpä hän toimi erilaisten osuustoiminnallisten yritysten johdossa sekä Vuokselassa että Perniössä, samoin kuin myös maamiesseura- ja maataloustuottajajärjestössä. Näkyvimpänä osoituksena hänen nauttimastaan arvonannosta uudessa kotimaakunnassa on ollut toimiminen Varsinais-Suomen Maataloustuottajain Liiton puheenjohtajana.

Ansioittensa perusteella valtiovallan toimesta hänelle oli myönnetty kunnallisneuvoksen arvonimi.

Hän osallistui myös poliittiseen toimintaan kuuluen maalaisliitto-keskustapuolueen eri järjestöelimiin.

Kunniapuheenjohtaja

Yhteisten asioiden hoito ei kuitenkaan estänyt hänen varsinaisen ammattinsa, maatalouden harjoittamista. Hän saattoi tilansa esimerkilliseen kuntoon niin, että sitä arvostettiin myös oman kunnan ulkopuolella.

Kunnallisneuvos Romua tuskin voitaisiin pitää kaikkien hyväksymänä vuokselalaisten ”kunnanisänä”, ellei hänen mielenkiintonsa kuntalaisia ja heidän asioitaan kohtaan olisi jatkunut myös kunnan lopettamisen jälkeen.

Vuonna 1950 perustetun Vuokselan pitäjäseuran toiminnassa hän työskenteli tarmokkaasti ja oli pitkään seuran puheenjohtaja.

Ansioistaan entisen kotikunnan eteen tehdystä työstä ja perinteiden vaalimisesta sekä sen eteen tehdystä työstä, hänet valittiin seuran ensimmäiseksi kunniapuheenjohtajaksi.

Kotiseudulla asuminen sota-aikana vaati monenlaista yhteydenpitoa. Matti Romu (kesk.), Mikko Kiuru (oik.) ja tuntematon sotilashenkilö 2.11.1941

Matti Romu loi asemansa, samoin kuin monet muut aikalaisensa, ilman korkeamman koulutuksen antamaa tukea. Hän saavutti sen synnyinlahjana saamansa henkisen vireyden ja suomalaiselle talonpojalle luonteenomaisen sitkeyden ja tarmokkuuden avulla. Hän pystyi omaksumaan helposti uusia tietoja. Niistä hän kartutti itselleen sen henkisen pääoman, jonka avulla hän selviytyi vaikeistakin tehtävistä. Erityisen arvokkaana on pidettävä sitä, että hän oli aina valmis käyttämään tietoja ja saavuttamaansa asemaa lähimmäistensä hyväksi. Ratkaisuisaan hän pyrki rehellisyyden, tasapuolisuuden ja oikeudenmukaisuuden toteuttamiseen. Nämä ominaisuudet loivat luottamuksellisen suhteen hänen ja pitäjäläisten välille. Ne tekivät hänestä yli puolue- ja kyläkuntarajojen kaikkien hyväksymän ja arvostaman.

Kun Matti Romun elämäntaival päättyi talvella 1971, tuntui kuin osa Vuokselaa olisi mennyt hänen mukanaan pois. Mutta kuva hänestä on jäänyt kuntalaisten mieliin. Se on kuva lämmin-

Vuokselan Osuuskaupan viimeinen hallitus. Vasemmalta Viljam Vanhanen, Armas Jääskeläinen, Antti Vaari, Matti Romu, Otto Pirnes, Juho Sihvo, Väinö Käppi, ja liikkeenhoitaja Juho Niukkanen.

sydämisistä huumorintajuisesta karjalaisesta, kuva kuntalaistensa parasta ajattelevalta ”kunnanisästä” ja kuva sitkeästä työtä pelkäämättömästä talonpojasta.

LÄHDE: Vuoksela-Seuran arkisto/
Veikko Juvonen
Koonnut: Taisto Virkki

VIRKIN VIRKKEET

Mie täs justii miitin, jot mitä mie oikei sanosin

Kun Karjalan murretta kuulee puhutavan, niin silloin aina herää kysymys; mist päi hää mahtaa olla kotosi?

Asiakaspalvelussa pitkään olleena esimerkiksi puhelimeen vastatessa ei tarvitse kuulla kuin vähän puheen alkua, niin "kellot alkavat joskus hälyt-

tää" ja uteliaisuus herää. Mieli tekee joskus kysyä "oot sie karjalaisii?"

Vuokselan murteen opin lapsuuskodissani aikoinaan ja niiltä ajoilta se on painunut mieleeni. Vuosikymmenien saatossa olen työskennellyt niin hämäläisten, pohjalaisten kuin Turun saaristolaisten parissa ja puheeseeni on tullut aina melko nopeasti paikallista väriä. Karjalan murre jäi taka-alalle.

Nyt vanhemmalla iällä liekö se rohkeus kasvaneen, vai mistä se johtuu, että jopa työpaikalla haluaa käyttää oman heimon murretta. Viime aikoina olen tutustunut Veikko Juvosen laatimaan Vuokselan murresanastoon ja löytyy sieltä paljon tuttuja sanoja, joita olen aikanaan itsekkin käyttänyt.

Ihailen olen kuunnellut sivusta nuoren polven kielenkäyttöä, kun sekä vanhemmat, lapset ja lapsenlapset haaste-

levat sujuvasti oman heimonsa kieltä.

Kevättä kohti ollaan menossa ja aamuisin pikkulinnut jo ovat valloittamassa oman reviirin laulun voimalla.

Samaa iloisuutta tuntee sisimmäsään, kun alkukevään ja kesän tulevia tapahtumia mietiskelee ja tekee etukäteissuunnitelmia.

On mielenkiintoisia tapaamisia, kokouksia ja eritoten kesän matkavalikoimaa on tarjolla vaikka minne; tietysti Karjalan maille.

Pitäkäämme huolta toisistamme – sillä joka toiselle antaa, sen itse saa takaisin moninkertaisesti –

Meilkii juuvvaa toisinaa kohvii aamuisin koton, et silviisii...

Taisto Virkki

Vuoksela-tuotteita tarjolla

Vuoksela-viiri ja Vuoksela-pitäjäshistoriikki kuuluvat vuokselalaiseen kotiin, muistuttaa seuran puheenjohtaja Taisto Virkki.

Huhtikuun loppuun 2004 tullessiin tilauksiin annamme kaupan päälleksi Vuoksela-postikorttisarjan, jossa on 8 kpl erilaisia kortteja.

Soittele ja tilaa, saat paluupostissa tuotteet.

Kysy myös muita tuotteita.

Olisiko Vuoksela-paidalla kysyntää, anna palautetta, mitä paidan rinnassa tai selässä voisi olla?

Sotiemme Vuoksela-historiikkityön tilannekatsaus

Sotiin osallistuneiden henkilöiden toimintatiedot

Sota-arkistoon toimitetun nimiluettelon perusteella on odotettavissa, että kantakorttitiedot ovat käytävissämme kuluvan vuoden aikana. Kuninkaanristin, Kontulan ja Räihärannan osalta on myös kar-toitettu tilannetta erikseen.

Henkilötason muistelmia on myös saatu ja niitä toivotaan vielä saatavan lisää.

Henkilöhaastattelut ovat menossa ja niitä on tarkoitus jatkaa olemassa olevien resurssien puitteis-sa.

Muisteloita tarinailtojen muodossa on tarkoitus käynnistää

Olemassa olevien aineistojen osalta keräilytyö on menossa ja jatkuu. Aiheeseen liittyen löytyy kyllä Vuoksela-kiinnekohdita, kunhan ehditään penkoa eri lähteitä.

Mikkelin ja Hämeenlinnan maakunta-arkistoissa oleviin aineistoihin on tarkoitus tutustua kevään ai-kana.

Kuvamateriaali täydentää tekstejä. Seuran arkistojen läpikäynti on edessä. Sotilaskuvien osalta on tarkoitus listata henkilöt ja tehdä luettelo puuttuvista kuvista.

vuoksela-seura.fi internetsivustomme on tarkoitus hyödyntää jatkossa tiedotusmielessä.

Miehet sotamuistojen äärellä

Vuokselalaiset Toivo Virkki (oik.) ja Veikko Juvonen kätelevät 9.3.2004 hyvin sujuneen sota-aikojen keskustelujen jälkeen Karkkilan Vaskijärvellä. Taustalla keskellä om Toi-von emännän Kerttu os. Kejosen öljy-värikuva ja vasemmalla maalaus Man-nerheimista.

Paljon mielenkiintoista kerrottavaa oli Toivolla, joka osallistui talvisodan tais-teluihin ErP 5:ssä ja jatkosotaan JR 50:ssä. Vaikea haavoittuminen ja siitä seurannut pitkä kuntoutusvaihe ei lan-nistanut Toivoa, vaan elämä jatkui vuo-sikymmenien ajan maanviljelyksen li-säksi monien luottamustehtävien paris-sa. Positiivinen asennoituminen ja elä-mään suhtautuminen auttaa vaikeiden-kin aikojen yli karjalaisella huumorilla, toteaa Toivo Virkki haastattelun lomas-sa.

KANSA TAISTELI-lehdissä on Toi-von taisteluun osallistumisista selos-tukset (nrot 8/1983 ja 8/1985).

TULEVIA VUOKSELAN TAPAHTUMIA

TARINAILTA TAMMELASSA

Kutsu tarinailtaan Tammelaan to 15.4.2004 klo 18

Kokoonnumme Ebba ja Juhani Penttilän luona,

Leppämäentie 5, Tammela

Illan aiheena on muistella vuokselalaisten sotien aikaista elämää niin kotirintamalla kuin sotatanttereilla.

Sen aikainen kirjeenvaihto ja muutkin aikaa muistuttavat pikkuesineet voisi esitellä tilaisuudessa.

Tarinailta liittyy osaltaan

Tammelan Karjalaisten kevättoimintaan.

TERVETULO TARINOIMAAN!

VUOKSELA-JUHLAA VIETETÄÄN

Sunnuntaina 6.6.2004

hotelli Petäyksessä Tyrvännössä.

Seuraa ilmoittelua

myöhemmin tässä lehdessä

LÄHDE VUOKSELAAN 22. -25.7.2004

Bussit lähtevät Tampereelta ja Turusta
(jos riittävästi tulijoita).

Lehden numerossa 1 oli matkaesittelyt ja yhteystiedot. Asiakastoivomusten perusteella Turusta lähteväksi tarkoitettun bussin matkareitti on muuttunut samaksi kuin Tampereen bussin eli ensimmäinen yö on myös Terijoella.

Matkan hinta on sama eli 285 euroa/hlö.

Tarkemmat matkaehdot selviää esitteestä, jota saa vastuulliselta matkanjärjestäjältä Lomalinjalta.

Lisätietoja matkasta ja ilmoittautumisista ottaa vastaan myös Taisto Virkki.

Keljan muisto- merkkihanketta viedään eteenpäin

Keljan taistelujen muistomerkkihanke Runteenmäelle etenee vähitellen.

Sakkolassa helmikuussa vieraillut Hannu J. Paukku esitteli ajatusta venäläisviranomaisille.

Suomen puolella asiasta ollaan yhteydessä opetusministeriöön, jonka kulttuuriasian neuvos Kari Poutasuo viime kesänä kävi tutustumismatkalla kannaksella.

Muistomerkki on tarkoitus pystyttää yhteistyössä neljän karjalaissäätiön – sakkolaisten, räisäläisten, kaukolaisten ja käkisalmelaisten – voimalla, jotka ovat myös mukana ErP6:n perinneyhdistyksessä.

Matka ErP6:n talvisodan tielle

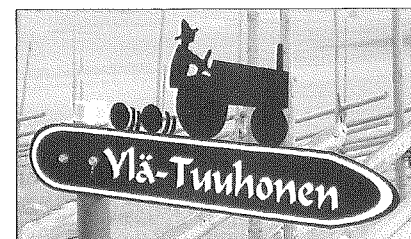
Erillinen Pataljoona 6:n tie talvisodassa matkataan läpi ensi kesänä juhannusta edeltävänä viikonvaihteena. Matkalle on lähdössä muutamia linja-autokuljetuksia – Tampereen seudulta starttaavia ryhmiä vetävät Hannu Turkinen ja Hannu J. Paukku.

Turun ja Rauman maisemista matkalaisia kokoavat Paavo Salonen p. 02-231 0651 ja Heino P. Paavilainen p. 02-822 0728 tai 0400-666 725.

Erp6:n perinneyhdistyksen puheenjohtaja Hannu Turkinen kertoo, että seuraava Keljan taistelujen muistojuhla pidetään Tampereella tapaninpäivänä, 27.12.2005.

Perinneyhdistykseen on liittynyt lisää jäseniä, vuoden alussa heitä oli jo 57.

Pekka Nuoran jälkeläiset sukujuhlassa

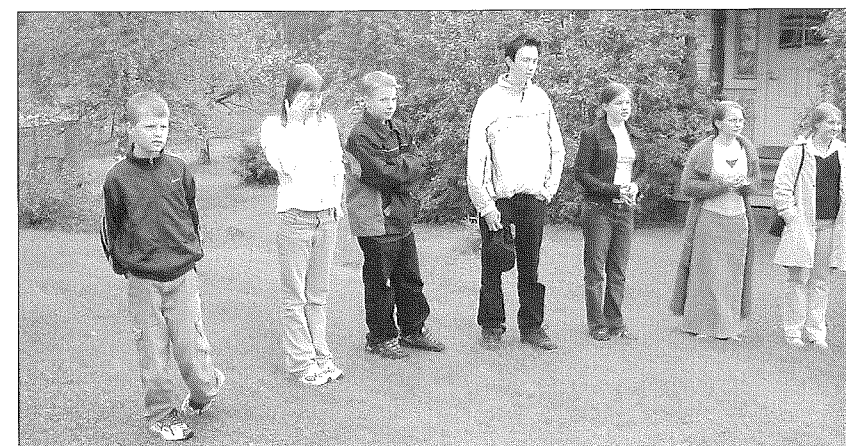

Nuoran suku oli kokoontunut Ruovedelle kesäkuiseksi (2003) viikonlopuksi rentoutumaan suvun seurassa. Ylä-Tuuhosen maatilamatkailutila tarjosi talonpoikaishistorialliset puitteet lyhyelle lomalleme kauniissa ympäristössä.

Koolla oli noin 75 suvun jäsentä vauvasta vaariin. Nuorimmainen juhla vieras oli muutaman viikon ikäinen ja uusin tulokas sukuun oli muutaman päivän ikäinen. Elämä jatkuu sukupolvesta toiseen.

Sukuviirin nosto. Harri Ollikainen ja Markku Nuora.

Mukana oli myös Nuorien nuoriso.

Nuorat, Ollikaiset, Lamput, Pitkäset, Tannermät ja Huhtiset ikäjäristykseen.

Ensimmäiseksi vedettiin salkoon Olkinuora-Nuora-suvun sukuviiri. Siinä on puna-mustalla pohjalla kolme nuoraksi punottua olkea, jotka kuvaavat suvun kolmea päähaaraa. Olkinuora-suvun historiaa on selvitetty 1500-luvulle asti. Nimi Nuora on lyhennetty nimestä Olkinuora 1700-luvulla.

Lipputangon ympärille järjestettiin ikäjäristykseen. Kukin kävi esittelemässä sukupuusta paikkansa, millä oksalla istuu ja mistä haarasta polveutuu. Laulua ja haitarin soittoa kuultiin välissä ja yhteislauluakin harrastettiin.

Muistijälkiä esi-isistä

Tapahtumassa muisteltiin suvun esiisiä, esitettiin kuvasarjoja suvun jäsenistä ja kerrattiin Karjalan historiaa. Muistiin oli myös merkitty tarinoita Nuoran suvusta sekä siihen risteävistä sakkolalaisista suvuista, joita ovat esim. Ollikaiset, Korkat, Pitkäset, Lamput.

Tämän sukujuhlaperheen esi-isä, Pekka-äijä (1849-1931), on Pietarilan pihalla otetussa perhekuvassa reunimmaisena vasemmalla. Pekalla ja hänen vaimollaan Aunella oli kolme poikaa: Matti, Aleksanteri ja Vilhelm eli Ville. Villen sukuhaara on sammunut. Matin ja Aleksanterin sukuhaarat ovat säilyneet elinvoimaisena. Jälkeläisiä näistä kahdesta sukuhaarasta on yhteensä noin 80.

Matin ja Loviisa-vaimon sekä Aleksanterin ja Iida-vaimon perheet asuivat Pietarilan talossa Pekka-papan kanssa Petäjärvellä Asemanpuolella. Matti ja Aleksanteri muuttivat perheineen sodan jälkeen Vesilahdelle vuonna 1949.

Kansan keskuudessa Mattia ja Aleksanteria kutsuttiin Pietarin Matiksi ja Pietarin Aleksi. Heidän kotitalonsa oli Pietarila.

Mistä nimi Pietarila tuli? Tuliko se varhain aloitetusta Pietarin kaupasta? Tuliko nimi nimi Pietari heidän isästään, joka oli Pekka? Oliko Pekka sama kuin Pietari? Vai oliko Pietari vain lempinimi, joka kertoi, mistä talosta kyseiset Nuorat olivat lähtöisin?

Ennen sotia Sakkolassa kerrotaan ol-
Y-

Pekan perhe 1920-luvulla. Kuvassa on Aleksanteri- ja Matti-veljekset vaimoineen ja vielä kotona olevine lapsineen. Vanhimmat tyttäret Helmi (Ollikainen) ja Maria (Pitkänen) ovat ilmeisesti muuttaneet jo kotoa kuvan ottohetkellä, joten he puuttuvat kuvasta. Kuvassa vasemmalta takana: Siiri (Lamppu), Yrjö, Laina (Tannermäki), Arvo ja Anna (Vulli). Edessä oli Pekka-pappa eli äijä, Matti Hilkka (Oksanen) sylissä, Loviisa, Aleksanteri ja Iida.

leen viisi Nuoran Mattia. Lisänimi Pietarin Matti ja Pietarin Aleksi oli tarpeen, jotta erotettiin toisista samannimisistä.

kanaan kunnalliskotiin. Niiden alaosa oli karkeaa rohdinta. Paitojen hihansuut ja kaulukset olivat erityisen koristeltuja.

Sakkolassa Helmi ja Mikko Ollikainen asuivat Ojaniemessä, Mattila-nimisesä talossa. Perhe muutti sodan jälkeen Ruovedelle vuonna 1949. Ollikaisen veljekset harjoittivat laajaa porsaskauppaa, kotieläin- ja nahkakauppaa. Heillä oli porsaskauppapalupa Suomen valtion rautateilla Helsingistä Rovaniemelle saakka.

Kuvassa Helmi Ollikainen (5.12.1902-9.10.1963 o.s. Nuora) pienenä tyttönä kotonaan Pietarilassa Anni Koirasen kanssa. Kuva lienee otettu noin 1910. Anni asui Pietarilan pihapiirissä pienessä mökissä. Pietarilan väki osti mökin ja vanhempana Anni asui heillä, kunnes meni kunnalliskotiin. Annilla oli vielä jäljellä 12 'piikopaitaa', jotka hän vei mu-

Kuvassa on Maria (6.6.1907-29.11.1972) (Röykkylä). Maria meni naimisiin Reino Pitkäsen kanssa. Perhe muutti Punkalaitumelle 1949.

Punkalaitumelle muutettuaan Pitkäsen Reino oli mukana vuosikaudet kunnan-

hallituksessa ja valtuustossa. Hän toimi myös rakennusvalvojana pitkän kokemuksensa ja ammattitaitonsa takia.

Kuvassa n. v. 1905 on Vilhelm Pekan poika Nuora (s. 1879) puolisonsa Eliisan (os. Karppanen) ja tyttärensä Selman (1900-1991) kanssa. Heille syntyi poika Sulo vuonna 1909 (k.1985). Kuva on heidän omasta puutarhasta. Taustalla siintää Suvanto. Tämä sukuhaara on sammunut.

Navetankiertoa ja kirkonmenoja

Sukujuhlassa tarinoitiin ja syötiin hyvin. Matin ja Aleksanterin jälkeläisten kesken järjestettiin leikkimielisiä kilpailuja, mm. viesti potkulaudalla navetan ympäri. Osa porukasta ehti saunomaan ja uimaan ennen lähtöä lauantai-illan tassilavalle Haapasaaren leirintäalueelle. Vietettiin samalla uuden hirrestä valmistetun tanssipaviljongin avajaisia. Osa suvusta valvoi aamuyön pikkutunneille paistaen makkaraa ja tarinoiden Ylä-Tuuhosen pihalla.

Sunnuntai-aamuna herättiin kirkkoon. Tunnelmallisen, koskettavan jumalanpalveluksen piti suvun oma kirkkoherra, Pertti Lamppu. Muisteltiin karjalaan jääneitä, sodassa kaatuneita ja poisnukkuneita suvun jäseniä. Karjalaan jääneiden muistomerkeille sekä sankarivainajien muistomerkeille laskettiin seppeleet. Myös Ollikaisen sukuhaudalle vietiin kukat.

Pekan perhe on kasvanut vuoteen 2003.

lä-Tuuhosen tilalle palattiin juhla-lounaalle. Anja Tannermäki piti juhlapuheen aurinkoisessa pihassa. Hän puhui äidin suvun ja karjalaisuuden vaikutuksesta ja merkityksestä kodissa, jossa isä oli omilla juurillaan Keski-Suomessa.

Terveisin

Pirjo Lillsunde,

jonka isän (Arvi Ollikainen)
äidin (Helmi Nuora)
isän (Matti)

isä Pekka Nuora (s. 1849) oli.

Seppeleet koristivat kirkkoa jumalanpalveluksen ajan. Siitä lähdimme kulkueena muistomerkeille ja haudoille. Anna-Kaisa Lamppu, Yrjö Pitkänen ja Raija Lampinen.

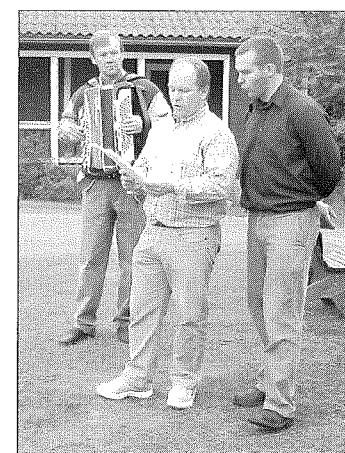

Olemme lähdössä matkalle Sakkolaan kesäkuun 11.-13. päivänä. Toivoisimme Nuorien lisäksi mukaan sukujemme historiasta kiinnostuneita Ollikaisia, Korkkia, Pitkäsiä ja Lamppuja sekä muita sukulaisia, naapureita ja ystäviä. Toivoisimme saavamme kirjattua lisää sukujemme tarinoita ja muistoja elämästä Karjalassa.

Mikäli olet kiinnostunut, ota yhteys Markku Nuoraan.

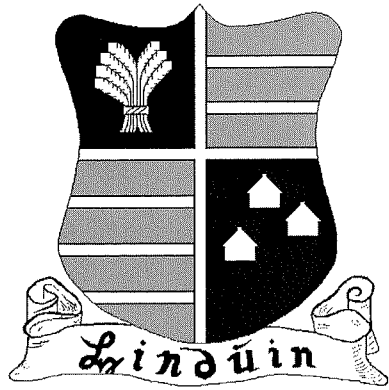

Laina Tannermäen tyttäret, Raija ja Anja Sakkolan puvuissaan.

Musiikkia Antti Huhtinen haitarilla sekä Petri ja Tomi Ollikainen.

Mistä se Hiltunen tulee?

Joetaan Hinduin-Hiltusen sukuseura ry.

Metsäpirtin Hinduin-Hiltusen sukuseura ry esittäytyy. Sukuseuralla on juuristaan tietoa 1600-luvulle asti.

190 vuotta Metsäpirtissä

Kun mielessänne tulette Metsäpirtin kirkolta johtavaa tietä etelään hautausmaahan ja Villamäen koulun ohitse, ylitätte Viisjoen, ohitatte Puikkosten talot ja Kujasristiltä käännytte oikealle, niin vajaan puolen kilometrin päästä olette Hiltusen riihen ja läivän välissä. Tähän Hiltuset tiettävästi asettuivat asumaan jo vuonna 1750 ja samassa paikassa Hiltusia asui 9-10 sukupolvea aina vuoteen 1939 saakka. Mistä ensimmäiset Hiltuset tulivat? Sitä ei vielä tiedetä!

Vanhin "tuntemani" Hiltunen on Henrik Henrickinpoika Hinduin (s. 1696). Hän saapui Taipaleeseen 1749, ja jatkoi siitä lähes välittömästi Joetaan kylään. Mukanaan hänellä oli vaimonsa Brita (os. Kiero, s. 1708) ja heidän kolme aikuisempaa poikaansa Antti (Anders, s. 1728), Simo (Simon s. 1733) ja Heikki (Henrik, s. 1733). Varmaan vunut Matti (Matts), Aino (Agnetha) ja Pekkakin (Bärthel) olivat mukana, mutta alaikäisinä heitä ei tuolloin vielä mainittu kirkonkirjoissa.

Miksi Hinduin-Hiltunen?

Kun minulta 1970-luvulla kysyttiin, mistä Hiltunen tulee, oli kysyjällä vastauskin valmiina. Kaikkien Hiltusten oli määrä tulla Savosta, Kuopion lähellä sijaitsevalta Hiltulan-mäeltä. Vanhimmissa historiankirjoista (kirkonkirjoista) sen kummemmin kuin mormoonien kokoamista luetteloistakaan ei Henriikki-äijää kuitenkaan löydy. Kaiken lisäksi Henrik oli Hinduin. Savossa sukunimemme on aina ollut vain Hil-alkuinen. Joentaassa asuneet Hiltuset sen sijaan olivat lähes koko 1700-luvun nimeltään Hin-alkuisia: Hinduin, Hinduinen. Ei tainnut Henrik olla Savosta tulossa. Pirjo Mikolan ja Sirkka Paikkalan "Sukunimet"-kirjan (Otava, 1992) mukaan Hiltuset ovat aluksi saapuneet Karjalaan, ja siirtyneet sieltä muualle Suomeen. Tulivatko Hiltuset Savosta Karjalaan vai Karjalasta Savoon? Kukapa tuosta selvän ottaisi?

Myös nimen alkuperä on hämärän peitossa. Hildebranteja ja Hindenburgia on kyllä esi-isiksi esitetty, mutta rehellisyyden nimissä dimitiivi vanhasta ruotsalaisesta Hildur -etunimestä tuntuu uskottavammalta: Pikku-Hiltu siis. Näin sai ehkä nimi Hiltunen alkunsa, mutta mistä kummasta tuo Hin -alku nimessä on peräisin. Olisikohan syynä vain saksalaisten pappien huono kuulo ja epätasainen kirjoituspöytä. Kynttilän valossa kun vielä kirjoittivatkin!

Sukuseuran seitsemän sukuhaaraa

Joetaan Hinduin-Hiltusen sukuseura ry perustettiin 2.7.1995. Ensi kesänä valmistaudumme jo viidenteen sääntömääräiseen sukukokoukseen Laihian Hulmilla (31.7.-1.8.2004). Seuramme viettää joka toinen vuosi sukujuhlia ja joka toinen vuosi Kihupyhä.

Sukuseurassamme "nollatta" suku-

Raision Kihupyhien (2003) naisten kyykän palkintojen ja kiertopalkinnon jako. Miesten kyykässä pelaamme joka toinen vuosi kiertopalkinnosta, jota kutsumme Einon-maljaksi. Raisiossa kyykkään osallistui eri sarjoissa 22 pelaajaa. Lisäksi Kihupyhien ohjelmaan kuuluivat mm. petanque, tikanheitto ja mölkky.

polvea edustaa Simon Aapramin poika Hiltunen (s. 8.9.1788, vaimo Agnetha Kontio, s. 23.6. 1799). Hän oli ensimmäinen esi-isämme, jonka nimi esiintyy kirkonkirjoissa muodossa Hiltunen.

Varsinaisena suvun kantaisänä pidämme Aabrahamia, jolla emme tarkoita sitä vanhinta Aabrahamia, vaan Aabraham Hiltusta: s. 1.10. 1830-k. 1.12. 1910, vaimo Elisabet Adams dr Immonen eli Immosen Liisa, s. 6.4.1829-k.13.2. 1889, vihitty 27.6. 1852. Heidän seitsemää lastansa kutsumme sukuseuramme seitsemän sukuhaaran kantaisiksi.

Suku on tällä hetkellä levinnyt ympäri maata, mutta Varsinais-Suomi ja Etelä-Pohjanmaa ovat toki edelleen keskeisiä asuinalueitamme.

...sain soiton, laulun lahjan sydämeen ...

Seuran sääntöjen ja sukukokousten päätösten mukaan sukuseuran tehtävänä on keskeisesti suvun kulttuuriperinteen vaaliminen ja tallentaminen.

Tämän tehtävän toteuttamiseksi noudatamme kahden vuoden välein sukukokouksissa uudistuvaa pitkän aikavälin (viisi vuotta) toimintasuunnitelmaa. Sukukirjamme Ruskia Hieka Pojat ensimmäinen painos ilmestyi 1996.

Sukutaulujen, historiallisten katsaus-ten ja virallisten asiakirjojen lisäksi kirja sisältää myös Joetaan kielen sanakirjan ja lyhyen kieliopin.

Tällä hetkellä työstämme vanhoista työmenetelmistä kertovaa kirjasta.

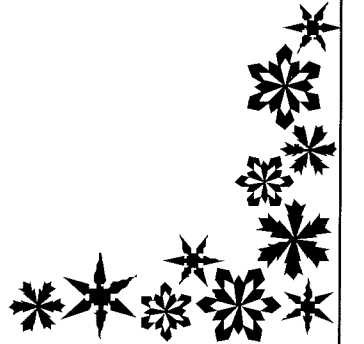
Erkki Hiltunen

Joetaan Hinduin-Hiltusen sukuseura ry:n puheenjohtaja

Ote Anni ja Jussi Hiltusen 1940-luvulla laatimasta muistorunosta sodassa kaatuneille veljenspojille:

*Vain tähtikukkia heille suotiin
ja lumikukkia rinnalleen.
Vain kodin kaipaus sinne tuotiin
sotilaan vuoteeseen hurmeiseen.*

*Ei hautaa luotu, ei soinut virsi
On talvi jäinen ja maassa kirsi,
ja silti, puoltajat synnyinmaan
ette sijaa kauniinpaa kaipaiskaan.*

Pääsiäistä odotellessa, pienemmän virpojapojan värssy:

*Virpoi varpoi vitsat käyvät
tulevaks vuuveks tuoreeks terveeks
siul vitsa, miul kuost!*

Pääsiäistä odotellessa, isomman virpojapojan värssy:

*Mie se virvon viisahasti
taputtelen taitavasti
rikkahaksi, rakkahaksi
ison talon emännäksi;
hein' ajaksi saunaan
ja kaks' lasta kaulaan.*

Toinen säkeistö Anni Hiltusen ja Väinö Hiltusen sanoittamasta "Metsäpirtin valssista" (sävellys Arja Lyly):

*Siell' rantamilla Laatokan
niin usein uneksin
miss virta vuolas Taipaleen
asettui uomihin.
Ol kosken vaahdot Vaskelan
mahtavat ihailla,
ne vaahtopäinä myllersi
ain' kohti Laatokkaa.*

Oheiset sanonnat ja eri tarkoituksiin kirjoitetut runot ovat lainauksia Ruskia Hieka Pojat -kirjasta.

Nuorisomusiikkia voisi joskus ehkä kuvata sanonnalla:

Ka nii ulvuot ko Satke suvet!

Tämän täydemmäksi tuskin enää mikään voi tulla:

*Nii on täynniää ko
kirvie silmä!*

Aiotko kirjoittaa omakustanteen?

Viime vuosina on lehdistössä näkynyt yleisökirjoituksia, joissa valitetaan, että itse kustannetut kirjat jäävät pimentoon. Totta on, että niistä on vaihalloista saada tietoa ja toiseksi niitä on joskus mahdotonta ostaa.

Painokset ovat pieniä, koska tuote on tarkoitettu esimerkiksi vain perheen tai suvun käyttöön. Pahemmaksi asia muuttuu, kun julkaisuja ei ole kirjastoissa edes luettavaksi.

Omakustannetta tehtäessä olisikin otettava huomioon muun muassa seuraavat seikat.

ISBN-numeron hankkiminen

1. ISBN-numeron hankkiminen kirjalle. Tämä numero on kirjan kansainvälinen standardinumero eli kirjan tunnusnumero. Joku on kutsunut sitä myös kirjan "tuntolevyksi". ISBN-numeroon sisältyy tietoa muun muassa missä maassa kirja on julkaistu, millä kielellä ja niin edelleen.

Omakustantajan on huolehdittava tämän kirjan yksilöllisyyden merkkäavan tunnuksen hankkimisesta. Kirjapaino saattaa huolehtia tästä asiasta, mutta siitä on etukäteen sovittava. Numeron hankkimisesta ei aiheudu kustannuksia ja se olisi parasta hoitaa jo oikolukuvaiheessa.

ISBN-tunnuksen saa: Helsingin yliopiston kirjasto, Suomen ISBN-keskus PL 26 (Teollisuuskatu 23) 00014 Helsinki yliopisto puh. 09-191 44327, fax. 09-191 44341 s-posti: isbn-keskus@helsinki.fi

Muista vapaakappaleet

2. Omakustantajan on myös hyvä tietää, että Suomessa on voimassa Vapaakappalelaki (420/80) ja Vapaakappaleasetus (774/80), jotka tarkoittavat sitä, että Suomessa ilmestyvistä painotuotteista ja ääni- ja kuvatalenteista tulee toimittaa vapaakappaleet Helsingin yliopiston kirjaston vapaakappaletoimistoon, esimerkiksi 6 kpl painotuotteista.

Vapaakappaleiden luovuttaminen on ensisijaisesti kirjapainon, monistamon, levypuristamon tai kasettimonistamon tehtävä. Tarkoituksena on varmistaa kansallisen kulttuurin tuotteiden säilyttäminen, tilastointi ja luetteloiminen sekä niiden saattaminen tutkijoiden ja muiden tarvitsijoiden käyttöön. Vapaakappaleiden perusteella laaditaan Suomen kansallisbibliografia. Ohjeita saa osoitteesta:

Helsingin yliopiston kirjasto, Vapaakappaletoimisto PL 26 (Teollisuuskatu 23) 00014 Helsingin yliopisto puh. 09-191 44321

Helsingin yliopiston kirjasto ei lainaa kirjaston ulkopuolelle tästä Fennica-kirjallisuudesta, siksi olisi tärkeää, että omakustanteita olisi muualla saatavana. Kirjan tekeminen, pieninkin, on vaativa henkinen ponnistus. Myös siksi olisi toivottavaa, että se saisi mahdollisimman paljon lukijoita, vaikka se alun perin olisikin tarkoitettu suppealle piirille.

Vaikka painatuskulut ovat kirjan tekemisessä suurin menoerä pitäisi varautua siihen, että omakustannetta riittäisi lähetettäväksi myös Carelia-kirjastoon (Lappeenrannan kaupunginkirjasto-maakuntakirjasto, PL 237, 53101 Lappeenranta), omaan maakuntakirjastoon, omaan kaupungin- tai kunnankirjastoon sekä metsäpirttiläiset omakustanteet Mynämäen kunnankirjastoon, jossa sijaitsee Metsäpirtti-arkistohuone. Tähän kerätään lunnollisesti kaikki Metsäpirttiä koskeva kirjallisuus, joten lahjoituksia vastaanotetaan:

Mynämäen kunnankirjasto
Metsäpirtti-arkisto
PL 64, 23101 Mynämäki

Raija Haapsaari,
kirjastoneuvos

PS. Metsäpirtti arkiston yhdyshenkilöinä toimivat: Kari Ahtiainen ja Markku Lemmetti, joiden yhteystiedot ovat lehden takakannessa.

SEURAAVA SUVANNON SEUTU ILMESTYY TOUKOKUUSSA
äitienpäivän edellä, aineistot pitää lähettää 15.4. mennessä.

LOPPUVUODEN MUUT NUMEROT:

- * Nro 4 kesäkuussa juhannuksen alla, aineistot 3.6.
- * Nro 5 heinäkuun loppupuolella, aineistot 5.7.
- * Nro 6 syyskuun puolivälissä, aineistot 30.8.
- * Nro 7 marraskuulla, aineistot 15.10.
- * Nro 8 joulukuussa joulun alla, aineistot 1.12.

Aikatauluihin voit tulla pieniä muutoksia.
Aineiston viimeinen jättöpäivä ilmoitetaan aina edellisessä lehdessä.
Tied. toimitus p. 040 730 2622.

Ahtiaisten sukukirjalle hyvä sysäys

Reilut parikymmentä Ahtiaisen sukuun kuuluvaa kuunteli Kalevi Hyytiän ajatuksia sukukirjan tekemisestä: aikatauluista, vastuiden jakamisesta, talkootöistä ja kustannuksista.

Metsäpirtin Ahtiaisten sukukirja sai kelpo sysäyksen eteenpäin maaliskuun ensimmäisenä lauantaina, kun runsaat parikymmentä suvun jäsentä kerääntyi asian merkeissä Karjala-talolle Helsinkiin.

Valokuvia tunnistettiin ja tallennettiin, mietittiin sukukirjaan liittyviä odotuksia, listattiin suvun vanhimpia haastateltaviksi sekä käytiin läpi aineistoa, mitä vuosien varrella jo on kerätty kirjaa varten.

1700-luvulla Metsäpirtissä eläneen Lauri Ahtiaisen jälkipolviin kirjattujen luku hipoo jo viittätuhatta henkeä. Muistelmia ja historiallista taustaa suvun vaiheista on koossa noin 180 liuskaa.

Sukuselvityksestä viime vuodet vastannut Ilmi Pesonen kertoo yhden sukuhaaran olevan melko hyvin selvillä, mutta kahden muun osalta tehtävää on vielä todella paljon.

Heikki Ahtiaisen jo parikymmentä vuotta sitten aloittamassa sukututkimuksessa on nyt noin 4800 nimeä. Sen lisäksi on jonkin verran uusia lomakkeita odottamassa tiedostoon viemistä.

Työn suurin vaikeus on tietojen kerääminen vuoden 1939 jälkeen eri puo-

lille Suomea hajaantuneista suvun jäsenistä. Ennen talvisotaa eläneet on siihen verrattuna helppo poimia kirkonkirjoista, vaikka siinäkin on omat vaikeutensa.

Sukuseura yrittää tavoittaa tämän päivän Ahtiaisia mm. lähiaikoina Varsinais-Suomen Ahtiaisille lähtevällä kyselyllä. Perhetietojen lisäksi tarvitaan linkki, jolla nykyisin elävät saadaan yhdistettyä sotia edeltäneen ajan metsäpirttiläisiin – kun samannimisiä oli paljon, tarvitaan Manuille, Väinöille, Auneille ja muille myös syntymäaika, jotta oikea isovanhempi löytyisi ja sukupuu jatkuisi oikeasta kohtaa.

Uusikaupunkilainen Pentti Ahtiainen on koonnut sukukirjan tekstipuolta muutaman vuoden ajan. Työn runkona ovat Arvi-isän muistelmien kotiseudulta, Laatokan kalastuksesta ja myöhemmin samojen rantojen puolustuksesta vihollista vastaan.

Lisäksi Pentti Ahtiainen on yrittänyt selvittää mm. sitä, mistä kantaisä Lauri saapui Suvanto-järven rantaan. Kirjaan halutaan myös Ahtiaisten asuinpaikat, jotka keskittyivät varsinkin Saaroisten

Vanhon valokuvien henkilöille etsittiin nimiä yhteisvoimin. Harri Laine skannaa kuvia talteen, Anna Maria Laine o.s. Ahtiainen selaa yhtä kuvanippua.

kylään ja sen ympärille.

Sukukirjan tekijöitä evästi Metsäpirtti-seuran puheenjohtaja Kalevi Hyytiä, kokenut sukututkija, jonka nettisivuilta löytyy monenlaista Metsäpirttiin liittyvää asiaa. Muutamien suku- ja kyläkirjojen teossa mukana ollut Hyytiä pohti mm. aikataulujen ja virheiden suhdetta. Hänen mukaansa kirjassa saa olla virheitä, sillä virheetön kirja ei valmistu koskaan. Tärkeää on se, että kirjan valmistumisen jälkeen otetaan palaute vastaan ja tietoja päivitetään.

Jälkipolvikirjan tekijä joutuu määrittelemään, miten pitkälle tyttären jälkeläisiä seurataan. Monet tutkijat rajaavat työn vain miespuolisiin, mikä nykyäänkökälästä tuntuu väärältä. Jos kaikki jälkeläiset halutaan mukaan, työ paisuu kuitenkin suureksi.

Tyttären kautta myös suvut kietoutuvat toisiinsa. Kantaäiti Johanna myötä koko Ahtiaisten suku liittyy Metsäpirtin Susiin. Peltojen ja Ahtiaisten tiet puolestaan kohtaavat jo yli kolmenkymmenen avioliiton kautta.

Raija Herrala

Larin Parasken patsaalla

*Olin ennen kuin olinkin
aika likka aikoinain:
mie kuin seisoin, seinä paisto
mie kuin istuin, maa iloitsi
mie kuin tanssin, taivas läikky.
Mie käin ulkona ussein
uutta kuuta katsomas
ilmoa ihhailemas.*

Eeva Litmanen (vas.) ja sisarensa Inkeri Okka, Pirjo-Riitta Pulkkinen ja tyttärensä Katri.

Kalevalan päivänä talvi oli kauden neimmillaan. Larin Parasken harteillakin hippunen lunta. Mannerheimintielle kokoontui melkoinen joukko suurta runonlaulajaa kunnioittamassa. Oli edustajia Inkeri Seurasta, Inkeri keskuksesta, Sakkola-seurasta ja Metsäpirtti Seurasta. Mukana oli niin ikään kolme serkusta, Larin Parasken jälkikasvua suoraa alenevassa polvessa: sisarukset Inkeri Okka ja Eeva Litmanen sekä Pirjo-Riitta Pulkkinen tyttärensä Katrin kanssa.

Iltapäivällä Anneli Asplund piti Karjalan Liiton järjestämässä perhetapatumassa esitelmän Larin Paraskesta. Hän luonnehti runonlaulajaa iloiseksi,

reippaaksi ihmiseksi, joka oli käsistään kätevä. Elämä oli raskasta. Lapsia syntyi yhdeksän, joista vain kolme eli aikuiseksi. Ansiokseen hän hoiti Pietarin orpokodista hakemiaan hoitolapsia, joita vuosien varrella kertyi kaikkiaan 50. Tässä naisessa oli puhtia. Säilyneiden tietojen mukaan hän hoiti vieraatkin lapset hyvin.

Mutta millainen oli tämä nainen? Tätä Anneli Asplundkin kyseli. Aikalaisten kertomukset ovat vähäisiä. Eikä taida sukulaisissakaan olla enää muistajia jäljellä. Laulattajia kiinnostivat runot. Ei siihen aikaan taitanut kuulua asiaan, että pappi ja torpan nainen olisivat tutustuneet lähemmin vaikka Paraske olikin

Porvoossa pitkän aikaa.

On kiinnostavaa, että useimmissa lähteissä mainitaan, että Larin Parasken isä oli maaorja. Senni Timonen toteaa teoksessaan "Näin lauloi Larin Paraske", että Parasken isä, Nikitta Nikitanpoika oli Kuussovan eli Ivan Kusovin hovin orja ja seppä. Edellisessä Suvannon Seudun numerossa olleessa jutussa lukee, että Parasken isä oli "hovin lampuoti eli nykykäsityksen mukaan lähes maaorja".

Koska runonlaulajasta on säilynyt perin vähän kirjallista tietoa, niin esitetyt arviot perustunevat laulattajien niukoihin muistiinpanoihin. Miten oikeita tai luotettavia nämä ovat, on vaikea arvioida. -IP

Kalevalanpäivänä kukkatervehdyksen Larin Parasken patsaalle tuonut joukko.

Larin Paraske ei ole venäläinen, vaan suomalais-karjalainen runonlaulaja

Käkisalmissa ilmestyvässä Puna-tähti -lehdessä oli 15.1.2004 Käkisalmen museolinnoituksen vanhemman tieteellisen työntekijä Andrei Dmirijevin kirjoitus omaan inkeriseen eli karjalaiseen Waski-sukuuni kuuluvasta ja synnyinkylässään Metsäpirtin Vaskelassa asuneesta kalevalaisesta runonlaulajasta Larin Paraskesta.

Saamieni kahden eri henkilön yhtäpitävästi suomentamien tekstien perusteella kuvaus Suomen parhaimmasta ja kuuluisimmasta runonlaulajasta on asiallinen. Parasken heimon, suvun ja käyttämänsä kielen osalta artikkeli on puutteellinen. Kansallisuuteen liittyvän sanaleikkelyn ja johtopäätöksen osalta se on väärinkäsityksiä aiheuttava.

Venäjäksi käännettyjä runonsäkeitä, joissa lausutaan, että *"on parempi syödä omalla maalla karkeata leipää kuin vieraalla maalla vieraissa syödä vehnänisua, kauniskuurista bulkkua"* ja Larin Parasken *"puolivuosisataisia"* asuinsijoja yhteen sommitellen hänet kuvataan *"maannaiseksenne"*. Johdatelua jatketaan kuin tosiasiaa: *"Larin Parasken laululiryikan rikkaus, tietenkin, pitää liittää pedagogiseen työhön. Meidän priozerskilaiset lapsemme voivat ylpeillä kuuluisasta maanmiehestään."*

Larin Parasken tai kenenkään inkeröisen tai suomenkarjalaisen kutsuminen maanmieheksenne eli venäläiseksi slaaviksi on asiavirhe.

Novgorod perustettiin 800- tai 900-luvulla tsuudien eli inkeröisten eli suomalais-karjalaisen kansan asuttamien alueiden sisälle. Pietari perustettiin noin 300 vuotta sitten keskelle vuosituhantista suomalais-karjalaista aluetta. Mikään ei tee edes noiden alueiden muinaisista suomenheimoisista asukkaista venäläisiä.

Samalla tavoin myös 800-1100-lukujen välisenä aikana perustettu Korela eli Karjala, myöhempi Käkisalmei sekä muut

vuonna 1944 Neuvostoliiton pakko-ottamat suomalaisalueet ovat ikimuistoisia asuinsijojamme. Alueista NI valtasi aseinen noin kolmannosan, kaksi kolmasosaa se otti ylivoimallaan uhaten rauhanneuvottelujen ehtona.

Larin Parasken äiti syntyi Metsäpirtin Vaskelassa Waski-sukumme "Mikkola"-sukuhaaraan. Vaskela oli vielä 1900-luvulla kymmenine runonlaulajineen ja muine kalevalaisine perinteineen Suomen merkittävin kalevalaisuuden aarrea. Kalevalainen kulttuuri eli syvimmin ja puhtaimmin nimenomaan ortodoksiuskoisten inkeröisten keskuudessa.

Vaskela oli yhdeksän 1700-luvulla muodostuneen sukuhaaran asuttama ortodoksiuskoisen sukukylä. Parasken äidin isä oli tietäjänä laajalti tunnettu "Mikkolan Ukko". Parasken äiti avioitui Vaskelasta Inkerinmaan puolelle Lempaalan Mäkienkylään. Hänen miehensä Nikita Nikitin oli sepän opin saanut talonpoika, joka asui omassa torpassaan. Hän ei ollut maahan sidottu orja. Runsasluokiset avioliitot ns. Vanhan Suomen ja myöhemmän Suomen Suuriruhtinaskunnan sekä Inkerinmaan inkerösten asukkaiden kesken molempiin suuntiin, vapaa muutto-oikeus niiden alueiden välillä sekä yhteiset seurakunnat ovat tästä todistuksena.

Sakkolan, Metsäpirtin ja Raudun ortodoksiuskoiset inkeröiset kuuluivat ennen oman seurakuntansa perustamista vuoteen 1865 saakka Vuoleen Matoksin seurakuntaan. Waski-sukuamme asui Metsäpirtin ohella runsaasti Sakkolassa, Pyhäjärvellä ja Raudussa, Inkerinmaan puolella Vuoleessa ja Lempaalassa sekä jopa Virossa saakka. Lempaalassa on myös Vaskelan kylä.

Paraske avioitui äitinsä synnyinkylään, "Larila"-sukuhaaraan.

Larin Paraske lauloi kaikki runonsa suomeksi, ei venäjäksi, kuten kirjoituksen perusteella asiaa tuntematon voisi

luulla. Kalevalaisuus on suomalais-karjalainen kansankulttuuri. Sen korkeaa tasoa osoittaa mm. todennäköisesti maailman vanhin tavallisen kansan sukunimijärjestelmä. Ns. Vatjan viidenneksen verokirjoissa vuodelta 1500 kaikilla karjalaisilla on oma periytyvä sukunimi. Sukunimijärjestelmämme on genealogisten tutkimusten mukaan ollut olemassa jo 1200-luvulla.

Inkeröinen tarkoittaa heimona vanhimpaa nimeltä tunnettua suomenkarjalaista heimoa eli karjalaisen ydinaluuden – Etelä-Karjalan ja Inkerinmaan – vanhinta tunnettua alkuperäisväestöä. Inkeröisiä ei pidä heimona sekoittaa inkeriläisiin. Inkeriläisiä ovat ruotsinvalan aikana ja sen jälkeen Inkerinmaalle muuttaneet äyrämöiset, savolaiset, hämäläiset ja muut suomenkieliset luterilaiset uudisasukkaat. Asiaa tuntemattomat suomalaisetkin sekoittavat käsitteet inkeröinen ja inkeriläinen. Parasken nimitys inkeriläiseksi tai puoleksi inkeriläiseksi on inkeröisiä loukkaavaa.

Keskinäinen aito luottamus voi syntyä vain tosiasioita kunnioittavan ilmapiiirin vallitessa.

Kunnioitavasti

Mauno Vaski
Vaskelan Sukuseura ry:n
sukuvanhin,
Helsinki

Oheinen kirjoitus on toimituksen lyhentämä teksti Mauno Vaskan avoimesta kirjeestä, jonka hän on osoittanut A. Dmirijeville.

VUOSIA TÄYTTÄNEITÄ

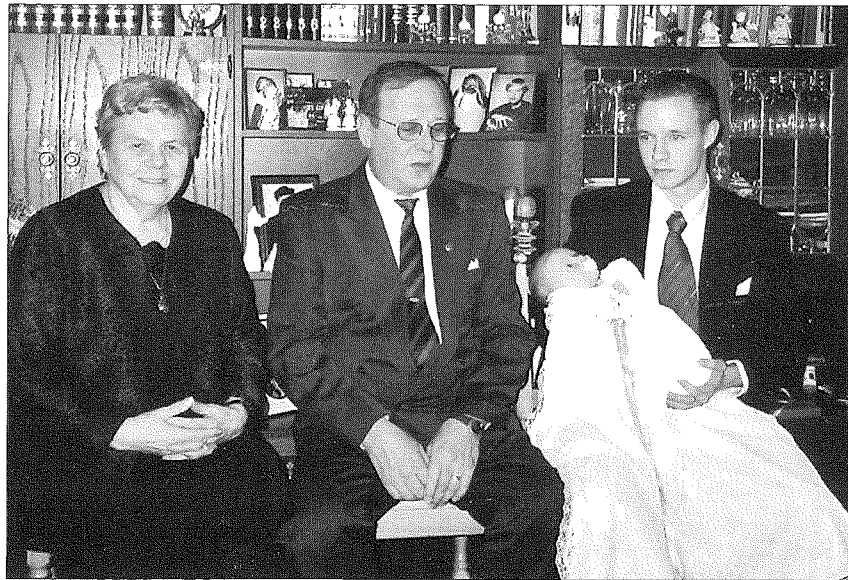

90 vuotta täytti 28.1.2004 Taimi Nihti, o.s. Heino, Havulinnessa Toijalassa, syntyisin Sakkolan Petäjärveltä.

90 vuotta täytti 28.1.2004 Elmi Helena Seppänen, o.s. Makkara, Hämeenlinnassa. Hän on syntynyt Sakkolan Vilakkalassa.

70 vuotta täytti 25.2.2004 Vilppu Juhani Laamanen. Vanhemmat Aino, o.s. Lamppu ja Eino Laamanen Pirkkalasta. Entinen kotipaikka Karjalassa oli Sakkolan Sipilänmäki. Merkkipäivää Juhani vietti kotonaan Vantaan Korsossa.

Neljä polvea

Asta Parkkinen, o.s. Pursiainen Käkisalimesta, poikansa Kari Kaasinen, Karin poika Tomi Petteri, Tomin poika Nico-Petterin ristiäisissä Kuopiossa 14.2.2002. Astan äiti ja isä, Alma ja Uuno Pursiainen Sakkolan Petäjärveltä.

Julkaisemme Suvannon Seudun joka numerossa

- *suruviestit
- *merkkipäivät
- *valmistuneet
- *kastetut
- *yms. perhejuhlat

Lähetä tiedot
toimitukseen, liitä
mukaan myös valokuva!
Laita mukaan lähettäjän
tarkat yhteystiedot,
että materiaali voidaan palauttaa.

Tietojen lähettäjän
vastuulla on kysyä lupa
asianosaisilta tietojen julkaisuun.

KUOLLEITA

Terttu Tellervo Kurikka, o.s. Virkki, syntynyt Sakkolassa 24.9.1919, kuoli 10.1.2004 Valkeakoskella.

Valmistuneita

Päivi Maria Mäkinen valmistui syksyllä 2003 kasvatustieteenmaisteriksi ja luokanopettajaksi Tampereen yliopistosta.

Päivin sukujuuret tulevat isän Taneli Tapanaisen puolelta Räisälästä ja äiti-Irman puolelta Sakkolan Vilakkalasta. Isovanhemmat ovat Saima ja Vilho Viskari. Puoliso Mikko Mäkinen on rakennusalan DI ja lapset Anton (s. 1992), Joakim (s.1996) ja Hilla (s.2000).

Uusia ylioppilaita

Maija Vuorenpää kirjoitti ylioppilaaksi Helsingin Reaalilyseon aikuislukiossa. Hänen isänsä Ilkan äiti on Reta Vuorenpää, o.s. Kuuppo Sakkolan Volossulasta.

Muistelkaamme muinaisia

(Muunnettu Kalevalasävel)

Muistelkaamme muinaisia
ennenvanhan aikaisia.
Jolloin oli Suomen niemi
turvattoman heikko, pieni.
Muinainen Kalevan kansa,
Kalevala lauluillansa
viritti iloa itse
näin yhtessä kävi se.

Istut paapat jakkaralle
savupirtin orren alle.
Toistensa kätet kätehen
liittivät vakaisehen.
Kumarainen ryhti tuli
kaikki luonnollista oli.
Aiheet ajatuksin suurin
vaihtuivat molemmin puolin.

Kyseltiin, paljonko kaataa
pojat uutta kaskimaata?
Tehhääks' toinen tervahauta,
yks' ei pitkällekkään auta.
Milloin mennään nuottasille,
kalanpyyntitanhuville.
Kukat suvet, karhut kaatoi,
ken taas yöjalassa raatoi.

Vanhan viisun virkkajia
oisko totta tohtijia,
nuoren kansan keskuudessa
kun on vanhat vaarit poissa.
Poissa vaarit, poissa taika
muinainen Kalevan aika.
Nuoruus valtaa vanhukaisen,
tuoten ajan toisenlaisen.

Väinö Leppänen

SAKKOLAN HISTORIA

Toinen, uusittu painos Sakkolan historiaa on edelleen saatavana, samoin kirja Sakkolan kylät tuvasta tupaan. Kirjoja voi hankkia Osuuspankin konttorista Lempäälässä.

Kirjoja myyvät myös Eino Kuisma, Punkalaidun, sekä Lempäälässä Anneli Kuisma ja Aaro Viskari. Anneli Kuisma hoitaa postitettavat tilaukset, puh. 03- 3748 410

Sakkolan historia II maksaa 13,50 euroa ja Sakkolan kylät tuvasta tupaan 18,50 euroa. Postilähetyksistä peritään lisäksi lähetyskulut.

**HANKKIKAA NYT PITÄJÄTEOKSIA
- VAIKKAPA LAHJAKSI!**

SAKKOLAN PITÄJÄ- JUHLAN VIDEO

Saatavissa nyt myös 50 minuutin mittainen pitäjäjuhlavideo kesän 1997 juhlista Sakkolassa. Tilaa värikäs dokumentti historiallisista juhlallisuuksista Karjalan kotikunnuilta hintaan 25,50 euroa. TILAUKSET: Ilpo Kuparinen puh. (03) 3738 195 tai 0400-307 550.

METSÄPIRTTI KUTSUU

Saaroisiin kyläkerhon matka 20-22.5.2004

Tavoitteena on kylän vanhojen asuin paikkojen kartoittaminen ja kylään tutustuminen Laatokan rantaa myöten. Bussin reitti: Turku – Helsinki – Kouvola (jos tarpeen) – Vaalimaa. Majoitus Kiviniemessä 2 hlö:n huoneissa. Hinta: 200 EUR/hlö. **Ilmoittautuminen 1.4. mennessä.**

Ahtiaisten Sukuseuran matka 24-27.5.2004

Tutustumista Ahtiaisten vanhoihin asuinsijoihin ja retkeilyä Metsäpirtissä. Matkaan sisältyy päivän retki Konevitsaan, missä opastettu kierros ja lounas luostarissa. Ensimmäinen yö Kiviniemessä seuraavat kaksi yötä todennäköisesti Käkisalmissa. Hinta: 295 EUR/hlö. **Ilmoittautumiset 1.4. mennessä.**

Pitäjäjuhlaan 2-5.7.2004

Yhteinen juhla 3.7. Yhdessäoloa ja ohjelmaa koko päiväksi. Yöpyminen Valkjärvellä Heimalas-sa. Hinta 260 EUR/hlö. **Ilmoittautumiset 1.4. mennessä.**

Nuorisomatka 6-8.8.2004

Yhteensattumien vuoksi aika muuttui! Tarkoitettu lähinnä peruskouluikäisille ja omaisille. Ohjelma suunnitellaan lähtijöiden iän mukaan. Hinta: 200 EUR/hlö. **Ilmoittautumiset 30.6. mennessä.**

Ilmoittautumisista ottavat vastaan: Ilmi Pesonen p. (09) 694 6309 ja Marja-Liisa Vesanto p. 09-879 4806.

Etelä-Pohjanmaan Metsäpirttikerho

järjestää matkan Metsäpirttiin 1.- 5.7. 2004.

Reitti on Kauhajoki – Kurikka – Seinäjoki – Jalasjärvi – Tampere – Lahti – Kouvola – Lappeenranta – Nuijamaa.

Ensimmäinen yö ollaan Lappeenrannassa, hotelli Kareliassa.

Kiviniemessä yövytään hotelli Losevskajassa.

Perjantaina kiertoajelu Viipurissa. Lauantaina Metsäpirtti-juhlat ja iltapäivällä päiväkahvit Laatokan rannalla.

Sunnuntaina kotikyläkäynnit. Maanantaina pysähdys Viipurin torilla.

Matkan hinta on noin 280 euroa.

Matkan johtajana toimii Mauno Hämäläinen.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset hänelle numeroihin

06-4560482 ja 040-5274960.

Tervetuloa matkalle kauniiseen Karjalaan!

Suvannon seudun sukupiiri

Tapaaminen 17.4. klo
14.00 Karjalatalossa.

Pentti Aho esittelee
teoksensa
”Punakapteeni
Simo Suden kohtalo”.

Tervetuloa suvuista ja
teoksesta kiinnostuneet.

VIRVON VARVON...

Tervetuloa yhteisiin
virpojaisiin Karjalatalon
Wiipurisaliin keskiviikkona
7.4. klo 18.

Rautuseura kutsuu tilaisuuteen
kivennappoisia ja pirttiläisiä.

Vitsan lisäksi tuo kerallas
pieni arpajaisvoitto.

Mitä kesämatkoja Karjalaan on on vireillä?

Lähetä yhteystiedot
Suvannon Seutuun!

ALEKSANTERI

AAVAN

KOOTUT TEOKSET

on ilmestynyt

Kirjan myyntiä hoitaa
Päivi Kuparinen-Heikkinen,
Sairaalan tie 39, 08200 Lohja.

Puhelin 019-388 762,
tai 050-523 1828.

Kirjan hinta on 35 euroa +
posti- ja lähetyskulut.

YHTEISMATKA SAKKOLAN LAPINLAHTEEN

Perillä Lapinlahdella ollaan **10.7.2004** koko päivä.

Matkalle lähdetään 9.7.-04 kahdella autolla: toinen linjalla Urjala, Punkalaidun, Vesilahti, Tampere, Lempäälä, Hämeenlinna, Lahti, Kouvola, Vaalimaa. Toinen auto lähtee Helsingistä Vaalimaalle Tarkempaan aikatauluun palataan matkalle lähtijöiden kanssa.

Yritämme saada keitettyä perunat Suvannon rannalla.

Kiviniemessä (Losevossa) yövytään kaksi yötä,
kotiin tullaan 11.7.-04.

Ilmoittautumiset 19.5.2004 mennessä Ven-Fin tour OY toimistoon
puh. **09-43650047** Pärssisen nimellä varattuun matkaan.

Tarvitsemme jokaiselta matkalle lähtijältä valokopion passista,
voimassa olevasta vakuutuskortista jos sellainen on,
sekä kotiosoitteen.

Matkan hinta 158, sisältäen matkat, viisumin,
kaksi yötä hotellissa puolihoitolla ja hotellirekisteröitymisen.

Voimme hoitaa myös matkavakuutuksen 5, lisämaksusta.

Venäjän lakien mukaan matkustajilla tulee olla voimassa oleva
matkavakuutus. Matka tulee maksaa 19.5.2004 mennessä Ven-
Fin tour OY:n tilille Nordea pankki 157430 – 18257.

Maksuun on ehdottomasti merkittävä **viite 3654**.

Sähköpostilla osoitteeseen pekka.parssinen@venfintour.fi

Vastuullinen matkanjärjestäjä Ven – Fin tour OY

TERVETULOA MUKAAN!

t: Pekka

Taas on tarjolla kirjoja

Kirvesmäkikerho on teettänyt uusintapainoksen sarjasta
Metsäpirtti meille rakas.

Kaikki neljä osaa maksavat 60 euroa + lähetyskulut,
yksitellen tilattuna hinta on 20 euroa per kirja + lähetyskulut.

Kalervo Paukun teoksen

Kirvesmäki helmi Karjalan kruunussa

hintaa on 25 euroa + lähetyskulut.

Tilaukset: Aulis Ukkonen puh. 09-505 1897.

ErP6:n TIE TALVISOTAAN TAISTELUPAIKAT KANNAKSELLA 17. - 20.6.2004

MATKAOHJELMA

1. päivä

Bussimatka Vesilahden Liikenteen tilausbussilla Vaalimaan raja-aseman kautta Viipuriin ja edelleen Summan kautta Terijoelle. Majoittuminen hotelli Leningradetsiin ja illallinen.

2. päivä

Aamiaisen jälkeen matka jatkuu Rautun ja Petäjärven kautta Kiviniemeen. Majoittuminen uuteen Lomakylä Green Villageen ja illallinen.

3. päivä

Aamiaisen jälkeen tutustutaan Sakkolan, Keljan ja Taipaleen taistelumaastoihin. Illallinen Lomakylä Green Villageessä.

4. päivä

Aamiaisen jälkeen matka jatkuu Äyräpään, Viipuriin ja Tali-Ihantalaan. Heinäkuussa tulee kuluneeksi 60 vuotta Tali-Ihantalan taistelusta. Kotimatka alkaa Svetogorskin raja-aseman kautta Suomeen.

280€

HINTAAN SISÄLTYY

- matkaohjelman mukaiset bussikuljetukset
- majoitus kahden hengen huoneissa (Lomakylä Green Villageessä mökit 6:lle hengelle/H2 tai hotelli/H2)
- matkaohjelman mukaiset retket ja tutustumiskäynnit
- matkaohjelman mukaiset ruokailut
- viisumi ja pakollinen matkustajavakuutus (vain hoitokulut 500€) Huom. suosittelemme oman lisäakuutuksen ottamista

LISÄMAKSUSTA

- yhden hengen huone 85 € tai mökit 4:lle 150 €/hlö
- retket paikallisilla takseilla 15 €/auto/tunti (sitoumuksella)
- mahdollinen Venäjän tiemaksu tai muu vastaava vero

BUSSIREITTI 1

Ryhmänjohtaja Hannu Turkkinen

05.00 Narva
05.30 Lempäälä, linja-autoasema
06.00 Tampere, linja-autoasema
07.45 Lahti, rautatieasema
09.00 Kouvola, linja-autoasema
11.00 Vaalimaa, raja-asema
13.00 Viipuri
18.00 Terijoki

BUSSIREITTI 2

Ryhmänjohtaja Hannu J. Paukku

05.00 Narva
06.00 Tampere, linja-autoasema
07.00 Hämeenlinna, linja-autoasema
08.30 Helsinki, Kiasma, turistipysäkki
10.20 Kotka, matkahuolto
11.30 Vaalimaa, raja-asema
13.30 Viipuri
18.30 Terijoki

HOTELLITIEDOT

Lomakylä GREEN VILLAGE

Osoite Petrovskaja volostj (ent. Hovinkylä), vblzi der. Ovrugi, puh./faksi +7 812 79 62 246, 115 2080. Sijainti Suvantojärven (Ozero Suhodoljskoe) rannalla, lähellä Kiviniemeä. Valmistunut 2002. Baari-kahvila ja ravintola 100 hengelle. Erillinen saunarakennus, jossa uima-allas (25 m), poreallas, jacuzzi, kuntosali, solarium, suomalainen ja turkkilainen sauna, naisten ja miesten pukuhuoneet. Saunasta lisämaksu (kevät 2003:300 rpl/t/hlö). Venäläinen tilausauna, jossa kastautumisallas (jääkylmä vesi) ja pienempi lämminvesiallas, oleskelutila noin 20 hengelle (pöytä, takka) ja venäläinen biljardipöytä. Rannalla (700 m) veneitä, kalamaraaneja, vesiskoottereita, telttakahvila-baari. Talvella luitinrata ja hiihtolatuja. Pöytätennis. Lähellä sijaitsee Korobilsinon laskettelukeskus.

Hotelli

18 kahden hengen huonetta (erilliset vuoteet) ilman mukavuuksia ja 4 VIP-huonetta joissa parivuode, WC, suihku ja TV. Mökit 6:lle 15 kpl
Pinta-ala 101 m², alhaalla 2 makuuhuonetta ja ylhäällä yksi, -lisävuode mahtuu. Tupa, keittosyvenys, jääkaappi, takka, TV, WC, suihku/höyrykaappi.
Mökit 4:lle 8 kpl
Pinta-ala 127 m², yksi makuuhuone alhaalla ja yksi yläkerrassa, olohuoneessa sohva (lisävuode 2:lle), keittosyvenys

TERIJOKI, Hotelli LENINGRADETS (Gelia)

Osoite: Primorskaja Shosse 593 Repino, puh. +7 182 2313778. Suomenlahden rannalla puistoalueella hiekkarantojen tuntumassa sijaitseva hotelli. Huoneet valoisia ja siistejä (remontoitu 2000-2001). Huoneissa wc, suihku, tv. Muut palvelut: ravintola, 2 saunaa kreikkalainen ja venäläinen, poreallas/uima-allas. Hotellin uikoremontti on vielä kesken.

LISÄTIETOJA: SAKKOLA SÄÄTIÖ ErP6:n PERINNEYHDISTYS

Hannu Turkkinen 050 383 9683, Hannu J. Paukku (02) 7628 152 tai 0500 741 296

Palvelumaksu 8€/lasku

Varaukset:

LomaLinja
tournee

Aleksanterinkatu 29, 33100 Tampere
puh. (03) 3140 3300
ryhmät (03) 3140 3310
lomalinja@tampere.tournee.fi
www.lomalinja.fi

27.2.2004

EVAKKOON LÄHDÖSTÄ 60 VUOTTA KESÄPÄIVÄ KARJALASSA 22. - 25.7.2004

SAKKOLA SÄÄTIÖ Reitti 8

265 €

Ryhmänjohtaja Hannu J. Paukku

Narva-Vesilahti - Lempäälä-Tampere-Hämeenlinna-Lahti-Kouvola-Vaalimaa-Viipuri-Sakkolan Kiviniemi (htl Losevo 3 yötä)-KESÄPÄIVÄ KARJALASSA -juhla-Äyräpää-Tali-Ihantala-Viipuri

VOUKSELA SEURA

MUISTOJEN KANNAS ELÄÄ MIELISSÄMME Reitti 1

285 €

Ryhmänjohtaja Taisto Virkki,

Matkanjohtaja/opas Eero Elfvengren (reitti 1 ja 2)

Tampere-Forssa-Tammela-Hämeenlinna-Helsinki-Vaalimaa-Viipuri-Summa-Terijoki (htl Leningadet 1 yö)-Sakkolan Kiviniemi (htl Losevo 2 yötä) -Vouksela (kotiseuturetket)-KESÄPÄIVÄ KARJALASSA -juhla-Äyräpää-Tali-Ihantala-Viipuri

Reitti 2

Ryhmänjohtaja Paula Linsen

285 €

Turku-Paimio-Salo-Karjaa-Helsinki- jatkuu samana reitti 1:n kanssa

24.7.

14.00 KESÄPÄIVÄ KARJALASSA - JUHLA

- Juhlapuhe kenraaliluutnantti Rauno Meriö
- Musiikkiryhmien esityksiä, Karjalaisten laulu
- Käkisalmen kaupungin tervehdys

VÄLIAIKA

Tuttujen ja tuntemattomien kanssa haastamista

16.00 - 17.30 Tanssit, hanuristi Pertti Husu, solistina Sirkka Peippo - Seniorilaulaja 2003
Buffet ja arpajaiset

LISÄTIETOJA

SAKKOLA SÄÄTIÖ

Hannu J. Paukku
0500 741 296
Markku Nuora
0400 637 730

VOUKSELA SEURA

Taisto Virkki
050 5538 607
Paula Linsen
(02) 7366 118

Palvelumaksu 8€/lasku

LomaLinja

Aleksanterinkatu 29, 33100 Tre
puh. (03) 3140 3300
ryhmät (03) 3140 3310
lomalinja@tampere.tournee.fi
www.lomalinja.fi

Putkiliike P. Nuora Ky

37560 KULJU

Puh. 367 6100

SAKKOLA-MUSEO/ SAKKOLA-SÄÄTIÖ

PL 15

37500 Lempäälä

**TILAA
SINÄKIN
OMA
SUVANNON
SEUTU!**

Tilaukuponki SUVANNON SEUDULLE

Tilaan pitäjälehti Suvannon Seudun hintaan 20 euroa vuosikerta 2004

Nimi:

Osoite:

Lahjatilauksen saaja:

Palautetaan osoitteella: Suvannon Seutu, Rautasemantie 375, 37550 Lempäälä.

Tai tilaa sähköpostitse: marjo.ristila-toikka@luukku.com

SAKKOLA-SÄÄTIÖ

Hannu Turkkinen,
hallituksen puheenjohtaja,
Turkkisentie 12, 37550 Lempäälä,
p. 03-3752 525, 050-3839 683
hannu.turkkinen@lempaala.fi

Aaro Viskari, varapuheenjohtaja
Helsingintie 32, 37560 Lempäälä,
p. 03-3676 190, 0400-836656

Matti Naskali, sihteeri,
Rautaranta 8, 28400 Ulvila,
p. 02-538 0855, 0500-721902
matti.naskali@mknpalv.inet.fi

VALTUUSKUNTA

Hannu J. Paukku, puheenjohtaja,
Harjatie 5, 32210 Loimaa
p. 02- 762 8152, 0500-741296
hannu.paukku@punkalaidun.fi

Esko Kallonen, varapuheenjohtaja
Kukkolantie 4, 37560 Lempäälä
p. 03- 3676603, 040-5540747

SAKKOLA-SEURA

Eila Aro, puheenjohtaja
Viikkokuja 4 A 3, 02200 Espoo
p. 09- 884 9402

HOVINKYLÄSEURA

Soini Hartikainen, puheenjohtaja
Jähkyentie 66, 14700 Hauho
soini.h@surfeu.fi
p. 03 -675 1482, 0400 -207 844

VUOKSELA-SEURA ry

Taisto Virkki, puheenjohtaja
Paununkatu 24
33700 Tampere
taisto.virkki@luukku.com
p. 03 - 363 1750, 050 - 553 8607

Sukututkimusasiat

Pentti Warvas, Tervatie 25
03100 Nummela
pentti.warvas@dnainternet.net
p. 019 - 334 606

Internet-asiat (vuoksela-seura.fi)

Timo Broman, Kurkelantie 619
25460 Toija
timo.broman@kisko.salonseutu.fi
p. 02 - 739 8419, 050 - 3335152

METSÄPIRTTI
SEURA RY

Kalevi Hyytiä,
puheenjohtaja
Kausantie 22, 15560 Nastola
p. 04050 22750
kalevi.hyytia@metsapirtti.net

Kimmo Laulajainen,
varapuheenjohtaja
Käärikuja 1 A 3, 00940 Helsinki
p. 09-304 854, 040534 5062

Ilmi Pesonen,
sihteeri
Porslahdentie 10 A 13,
00960 Helsinki
p. 09-694 6309, 040730 6166
ilmi.pesonen@welho.com

KIRVESMÄKI
KERHO RY

Aulis Ukkonen
Kirkkotie 21 A, 01700 Kauniainen
p. 09-505 1897, 0400 522854

METSÄPIRTTI-
JÄRJESTÖT-
TOIMIKUNTA

Leo Laulajainen, puheenjohtaja
Tulustie 6 as 3, 32440 Alastaro
p. 04004 89059

ETELÄ-POHJANMAAN
METSÄPIRTTILÄISET

Esko Lylander
Mustikkatie 1, 66400 Laihia
p. 06-4771300, 050599 7720

Mauno Hämäläinen
Vaasantie 270, 61600 Jalasjärvi
p. 06-456 0482, 040527 4960

TAMPEREEN
METSÄPIRTTIKERHO

Helka Korpela
Pienkodink. 5 C 8, 33560 Tampere
p. 040565 0905

UUDENKAUPUNGIN
METSÄPIRTTIKERHO

Anneli Virtanen
Pappilankuja 15, 23600 Kalanti

SUVANNON
SEUTU

**Suvannon ympäristön
kotiseutulehti vuodesta 1957**

Julkaisija: Sakkola-Säätiö
Ilmestyy vuonna 2004 8 kertaa

Tilaushinta

20 euroa/vuosikerta

Ilmoitushinnat

0,20 euroa palstamillimetri (+alv 22%)

Toimitus

Suvannon Seutu,
Rautasemantie 375, 37550 Lempäälä
Päätoimittaja

Marjo Ristilä-Toikka, Lempäälä
Puhelin 040 730 2622
tai (03) 374 8 448 iltaisin
marjo.ristila-toikka@luukku.com

Metsäpirtin yhdyshenkilö

Ilmi Pesonen,
puh. 09-694 630 tai 040730 6166
ilmi.pesonen@welho.com

Vuokselan yhdyshenkilö

Taisto Virkki, Tampere
p. 03- 363 1750 tai 050-553 8607.
taisto.virkki@luukku.com

Toimituskunta

Esko Kallonen
Eero Koppanen
Ritva Koski
Juha Kuisma
Hannu Paukku
Aila Alanen
Ilmi Pesonen
Taisto Virkki

Kirjapaino Koski-Print,
Valkeakoski

METSÄPIRTTI
ARKISTO

Mynämäen kirjasto
Yhteyshenkilöt:
Kari Ahtiainen p. 0445843107

Markku Lemmetti
02-4310956, 050-5119720
marku2@saunalahti.fi